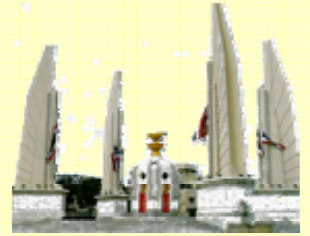

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๘

สำหรับรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วัน พุธ ที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม	ไม่มี ๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	๑
๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี	
๒.๒ รับทราบเรื่องการส่งระเบียบของที่ ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘	๗
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๗,
	๙,
- นายอนุชา ชุนสวัสดิกุล	๑๐, ๑๓
	๒๗
- นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	๑๐,
- นายวิชัย ชัยจิตตวิฑกุล	๑๔
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๑๖
- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	๑๘
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๒๐
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	๒๓
- นายนิพิฐ อิศนทรสมบัติ	๒๔, ๒๕

		หน้า
ระเบียบวาระที่ ๓	รับรองรายงานการประชุม	ไม่มี ๒๗
ระเบียบวาระที่ ๔	เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ไม่มี ๒๘
ระเบียบวาระที่ ๕	เรื่องที่ยังค้างพิจารณา	ไม่มี ๒๘
ระเบียบวาระที่ ๖	เรื่องเสนอใหม่	ไม่มี ๒๘
ระเบียบวาระที่ ๗	เรื่องอื่น ๆ	๒๙
	๗.๑ กำหนดวันเวลาประชุมสภาผู้แทนราษฎร	
	<u>ผู้อภิปราย</u>	
	- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๒๙, ๓๐, ๓๑, ๔๕, ๔๖, ๕๐, ๕๒, ๕๘, ๕๙, ๖๐
	- นายวิชัย ชัยจิตตนิชกุล	๒๙, ๕๐, ๓๑ ๔๑, ๔๒,

	หน้า
- นายนิริศ ขำนุรักษ์	๓๒, ๖๕
- นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	๓๓, ๓๖
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๓๔
- นายประกิจ พลเดช	๓๔, ๕๗
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๓๕
- นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๓๕
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๔๒, ๔๓, ๕๓,
- นายนคร มาฉิม	๓๗
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๓๘
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๔๐
- นายสุวโรช พะลัง	๔๔, ๔๕
- นายแพทย์ ปั่นเกตุ	๔๖, ๔๗, ๔๘ ๕๕, ๖๐, ๖๑
- นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	๔๘, ๔๙, ๕๑, ๕๓
- นายประมวล รุจนเสรี	๕๐
- นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน	๕๔

	หน้า
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๕๓, ๕๗
- นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	๕๔, ๕๕
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๕๖, ๖๕
- นายนิพนธ์ บุญญามณี	๕๗, ๖๑, ๖๒
- นายสาคร พรหมภักดี	๕๘
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๖๐
- นายศิริโชค โสภา	๖๒
- นายสามารถ แก้วมีชัย	๖๔
- นายโสภณ เพชรสว่าง	๖๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๔ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๒ คน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อประชุมครบตามองค์ประชุมแล้วก็ขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านพระบรมราชโองการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแล้ว คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการอยู่ต้องพ้นจากตำแหน่ง และประธานสภาผู้แทนราษฎรได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาว่า สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เห็นชอบด้วยในการแต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

จึงทรงพระราชดำริว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นผู้ที่สมควรไว้วางพระราชหฤทัยให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

โกศล พลกุล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร”

(ที่ประชุมรับทราบ)

๓

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ แล้ว นั้น

บัดนี้ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่เหมาะสม ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดินสืบไปแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายจาตุรนต์ ฉายแสง	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
นายพินิจ จารุสมบัติ	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
นายวิษณุ เครืองาม	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นายวราเทพ รัตนากร	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การคลัง
นายไชยยศ สะสมทรัพย์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การคลัง
นายกันตธีร์ ศุภมงคล	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศ
นายปรีชา เลขาพงศ์ชนะ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การต่างประเทศ
นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา
นายประชา มาลีนนท์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์
นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์
นายเนวิน ชิดชอบ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์
นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง คมนาคม
นายอดิศร เพียงเกษ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง คมนาคม
นายภูมิธรรม เวชยชัย	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง คมนาคม
นายยงยุทธ ตียะไพรัช	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
นายสุวิทย์ คุณกิตติ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

นายทอง พิทยะ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง พาณิชย์
นายสุริยา ลาภวิสุทธิสิน	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง พาณิชย์
นายวิเศษ จูภิบาล	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง พลังงาน
นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง มหาดไทย
นายสมชาย สุนทรวัฒน์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง มหาดไทย
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม
นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง แรงงาน
นางอุไรวรรณ เทียนทอง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง วัฒนธรรม
นายกร ทัพพะรังสี	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
นายอดิศักดิ์ โพธารามิก	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ
นายรุ่ง แก้วแดง	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ
นายสุชัย เจริญรัตนกุล	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข
นายอนุทิน ชาญวีรกูล	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง สาธารณสุข
นายวัฒนา เมืองสุข	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม

๖

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี”

(ที่ประชุมรับทราบ)

๗

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ

๒.๒ รับทราบเรื่องการส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๘ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบ

เนื่องด้วยสำนักงานศาลปกครองได้ส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยพิจารณาคดีปกครองมาเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตรวจสอบตามมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้นหากสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับระเบียบนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ขอให้เสนอเป็นญัตติเพื่อสภาพิจารณาภายใน ๓๐ วันนับวันในสมัยประชุมตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคมที่ผ่านมา จะครบกำหนดในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๘ นะครับ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี เชิญครับ คุณณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทยครับ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขออนุญาตแสดงความยินดีกับท่านประธานและรองประธานครับที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาให้ดำรงตำแหน่งอันสูงสุด หรือประมุขของสถาบันนิติบัญญัติแห่งนี้ครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานนะครับว่า เรื่องการบรรจุระเบียบวาระในวาระรับทราบก็คือระเบียบวาระที่ ๒ นะครับ ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานนะครับว่าระเบียบวาระรับทราบนั้นมีเรื่องอื่น ๆ ในลักษณะนี้อีกหรือไม่ เพราะว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายคนมาถามครับ ถามผมว่า ท่านประธานอดีตเคยดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วเมื่อระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเสนอมายังสภาแห่งนี้ ท่านประธานก็หยิบยกระเบียบนี้เข้ามาบรรจุระเบียบวาระทันทีที่เราประชุมครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ ครั้งแรกเราเลือกประธานและรองประธานสภา การประชุมครั้งที่ ๒ เราเลือกนายกรัฐมนตรี การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมเรื่องการกำหนดวันประชุมซึ่งสำคัญมาก ผมไม่อยากจะเห็นประมุขของสภาแห่งนี้ครับถูกตำหนิ

เป็นครั้งที่ ๒ เราอยากจะเห็นความสง่างามในการทำหน้าที่ประธานสภาด้วยคุณสมบัติของท่านประธานเหมาะสมอย่างยิ่งอยู่แล้วครับ ท่านมีความรู้ความสามารถ แต่การดำรงตำแหน่งอย่างนั้นครับ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญประธานสภามิได้เป็นประมุขเฉพาะสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นครับ มาตรา ๙๑ ยังกำหนดให้ประธานสภานั้นเป็นประมุขของรัฐสภาด้วย ข้อบังคับการประชุมก็ยังกำหนดให้ท่านประธานมีอำนาจหน้าที่ในการทำกิจการภายนอก นั่นหมายความว่าท่านประธานจะไปเป็นตัวแทนต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ความสง่างามนั้นสำคัญอย่างสูงยิ่งครับ ที่กล่าวมาทั้งหมดผมไม่ได้ตำหนิประธานนะครับ อยากจะปกป้องเสียด้วยซ้ำ อยากเห็นประมุขของสภาของเรานั้นทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ดั่งนั้นขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานที่เคารพครับว่า การบรรจุระเบียบวาระ ๒.๒ นั้น มีระเบียบวาระอย่างไรอีกจำนวนเท่าไรในขณะนี้ แล้วทำไมหยิบยกเฉพาะศาลปกครองสูงสุดเข้ามาพิจารณาในวาระนี้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณท่านณัฐวุฒิ นะครับ มันไม่ได้เกี่ยวกับว่าที่ผมเคยเป็นรองประธานศาลปกครองสูงสุดมาแล้วหรือนะครับ มันเกี่ยวกับเรื่องรับทราบนี้มันมีเงื่อนไขของมัน นั่นก็คือว่าศาลปกครองนั้นเมื่อเขาออกระเบียบที่ ประชุมใหญ่มาส่วนใหญก็เกี่ยวกับเรื่องวิธีพิจารณาในมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๖๖ ก็ดี มาตรา ๖๖ เรื่องวิธีการชั่วคราว ก็เพื่อที่เขาจะได้ทำงานต่อไป ขณะนี้เขาก็ทำงานไปตามระเบียบที่เขาออกใหม่ แต่กฎหมายบอกว่าต้องส่งไปที่สภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรนั้นถ้าไม่เห็นด้วย จะทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วก็มิมติกัน ถ้าไม่เห็นด้วยสมมุติว่าบางข้อ บางส่วนในข้อนั้น ๆ ก็จะมีข้อโต้แย้งไม่ได้ ซึ่งระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๓๐ วัน แล้วก็ในวันในสมัยประชุมก็เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ที่ผมเรียนแล้วว่าจะสิ้นสุดในวันที่ ๒ เมษายน ถ้าบรรจุเรื่องนี้เข้าสมาชิกที่จะได้มีโอกาสตรวจสอบ หรือว่าที่จะได้มาคุยต่อไปว่าใช้ได้ ใช้ไม่ได้ ทั้งหมดหรือบางส่วนอย่างไร มันก็อาจจะเลยเวลาไป ในกรณีกลับกัน ถ้าผมไม่รีบเอาเรื่องนี้บรรจุเข้ามาท่านก็จะต่อว่าผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องของศาลเขา เขาต้องไปตัดสินใจดีให้ประชาชน เขาปรับปรุงอะไรต่าง ๆ ของเขา ทำไม่ช้า ก็อยากให้ท่านกรุณาเข้าใจตามนี้ด้วยครับ ไม่ได้เกี่ยวกับตรงนั้น คือทำอย่างไรจะให้งานมันเดินไปโดยราบรื่น และในส่วนนี้ก็เห็นว่าเรื่องนี้ในวันนี้ น่าจะดำเนินการไปก่อน ไม่อย่างนั้นแล้วจะต้องรอไป อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ก็มีเหตุผลตรงนี้จะครับ เชิญคุณณัฐวุฒิอีกทีครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบขอพบพระคุณท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานกรุณาอธิบายให้เหตุผลถึงการบรรจุระเบียบวาระนี้เข้ามา ซึ่งก็เป็นเหตุเป็นผลอย่างยิ่งนะครับ ต้องกราบขอพบพระคุณท่านประธานที่เคารพครับ แต่ท่านประธานยังไม่ได้ตอบผมนะครับว่า มีระเบียบวาระอย่างนี้อีกจำนวนเท่าไร เราจะได้เปรียบเทียบกันครับว่าระเบียบวาระต่าง ๆ นั้นมีลักษณะอย่างนี้ด้วยหรือไม่ ถ้ามีลักษณะอย่างนี้ทำไมประธานถึงไม่บรรจุระเบียบวาระเข้ามา ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของตัวระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครอง ซึ่งคำว่า ที่ประชุมใหญ่นั้นหมายความว่า มีผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาระเบียบนี้เรียบร้อยแล้ว แต่ข้อสงสัยของกระผมครับท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานลองพลิกไปดูตัวระเบียบหน้าที่ ๒ ข้อที่ ๔๑/๓ ที่กำหนดไว้ว่า ให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินการพิจารณายกเว้นค่าธรรมเนียมศาลซึ่งค่าธรรมเนียมศาลนั้นถ้าอ่านดูจาก ข้อ ๑๑/๓ แล้วจะมี ๒ ประเภทครับ คือ ศาลมีอำนาจยกค่าธรรมเนียมศาลให้ทั้งหมดก็ได้ หรือศาลมีอำนาจยกค่าธรรมเนียมศาลแต่เพียงบางส่วนก็ได้ เพราะฉะนั้นมี ๒ ประเภทนะครับท่านประธาน ดูถัดไปครับท่านประธาน ข้อ ๔๑/๔ กำหนดไว้แบบนี้ครับ ถ้าศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลเฉพาะบางส่วน นั้นหมายความว่าผู้ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลขอยกเว้นไปทั้งหมด แต่ศาลมีให้เฉพาะบางส่วน ผู้ร้องหรือผู้ขอจะสามารถยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคำขอนั้นใหม่ได้ เพราะฉะนั้นคำขอนั้นใหม่หมายความว่าไม่พอใจกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นว่าทำไมยกให้เฉพาะบางส่วน ทำไมไม่ยกให้ทั้งหมด นี่ความเข้าใจของผมนะครับ ท่านประธานครับ เมื่อยื่นคำร้องขอให้มีการพิจารณาใหม่แล้วนี้ ท่านประธานครับ ในหน้าสุดท้ายหน้าที่ ๓ บรรทัดแรกครับ ขออนุญาตอ่านตั้งแต่ (๑) เลยนะครับ ท่านประธานครับ (๑) คือผู้ที่ถูกวินิจฉัยว่าให้เฉพาะบางส่วน ยกเว้นค่าธรรมเนียมบางส่วนนี้ เขาไม่พอใจ (๑) เขามีช่องทาง กำหนดช่องทางให้เขาไปดำเนินการได้ดังนี้ (๑) ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคำขอนั้นใหม่ เพื่ออนุญาตให้นำพยานหลักฐานมาแสดงเพิ่มเติมว่าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ท่านประธานที่เคารพครับ ในความเห็นของกระผมคำว่า ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล น่าจะเป็น ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด เพราะว่าเขาได้รับการพิจารณาไปแล้ว ยกเว้นเฉพาะบางส่วน เพราะฉะนั้นความประสงค์เขาต้องการจะให้ยกเว้นทั้งหมด เพราะฉะนั้นต้องมีคำว่า ทั้งหมด อยู่

ในข้อนี้ด้วย ก็ขออนุญาตเรียนถามว่าความเข้าใจของผมนั้นถูกต้องหรือไม่อย่างไร กราบ
ขอพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ ผมก็
ขณะนี้ เดียวท่านจะต่อว่าถ้าผมไปชี้แจงแทนศาลปกครองเขานะครับ เพราะว่า
ประธานสภา ก็มีเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองเขามาชี้แจง ท่านจะฟังคำชี้แจงเขาไหมครับ
ถ้าอย่างนั้นขอเชิญเจ้าหน้าที่จากศาลปกครองขึ้นมาชี้แจงครับ เจ้าหน้าที่ของศาล
ปกครองที่มาชี้แจงนะครับ คือคุณอนุชา สุนสวัสดิกุล ขอเชิญคุณอนุชาชี้แจงครับ

นายอนุชา สุนสวัสดิกุล (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ) : กระผม
อนุชา สุนสวัสดิกุล ผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ลูกขึ้นยืนชี้แจงครับ

นายอนุชา สุนสวัสดิกุล (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ) : ขอ
อนุญาตเรียนชี้แจงในประเด็นที่ได้ถามในข้อ ๔๑/๓ แล้วโยงถึง ๔๑/๔ ว่าข้อความนั้น
ในกรณีนี้ ทั้งหมดนี้ นะครับ กรณีที่ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด ในกรณีนั้นศาลจะ
ใช้คำว่า ยกคำขอ เพราะฉะนั้นจึงมากำหนดเอาไว้ในข้อ ๔๑/๔ ว่าศาลปกครองชั้นต้น
ที่มีคำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลเฉพาะบางส่วน หรือคำสั่งให้ยกคำขอ ซึ่งคำสั่งให้
ยกคำขอนี้ก็คือกรณีทั้งหมด กรณีที่ไม่อนุญาตให้ยกเว้นทั้งหมดทั้งจำนวนที่ขอมาครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อก็มีท่านที่ยกมือ มี
ทางท่านวีระศักดิ์ แล้วก็คุณหมอมวิชัย ท่านพงศ์เทพ ท่านอรรถสิทธิ์ เอาแค่นี้ก่อนนะครับ
เชิญครับ

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย
ท่านประธานที่เคารพครับ วาระที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นวาระที่สำคัญ เกี่ยวข้องกับ
สิทธิของราษฎร เรื่องที่เรากำลังพูดถึงนั้นเป็นเรื่องที่พิจารณาตรวจสอบระเบียบที่จะทำให้
ศาลปกครอง ซึ่งเป็นศาลที่ดูแลการพิจารณาข้อพิพาทระหว่างราษฎรกับหน่วยงานของรัฐ
และรวมไปถึงข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐต่อหน่วยงานของรัฐด้วยเช่นเดียวกัน
ดังนั้นการมีระเบียบที่ว่าด้วยเรื่องการยกเว้นค่าธรรมเนียมอย่างเป็นทางการแบบนี้ จึงเป็น
ทางเลือกสำคัญที่ราษฎรแล้วก็หน่วยงานของรัฐเล็ก ๆ อย่างเช่นกรณีของ อบต. เล็ก ๆ ที่มี
ทุนทรัพย์น้อย ๆ สามารถที่จะใช้ระเบียบนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมของเขา

๑๑

ต่อไปได้ ดังนั้นในหลักการจึงคิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่รัฐสภาจะได้ให้ความเห็นชอบในเรื่องแบบนี้ แต่อย่างไรก็ดีกระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ เรื่องครับ ท่านประธานครับที่จะขออนุญาตที่จะอภิปรายให้ท่านสมาชิกได้รับฟัง

ประการแรกก็คือเมื่อได้อ่านจากถ้อยคำในร่างระเบียบเหล่านี้แล้วพบว่า มีการใช้คำที่ฟุ่มเฟือย ไม่จำเป็นอยู่ในบางจุด ผมยกตัวอย่างข้อ ๔๑/๒ วรรคสาม ซึ่งขออนุญาตท่านประธานที่จะอ่านให้ฟัง ข้อ ๔๑/๒ วรรคสามอ่านว่า เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้บันทึกถ้อยคำสาบานตัวให้คำชี้แจงของ ผู้ขอดำเนินคดีที่ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลแล้วให้ศาลที่รับคำขอเป็นผู้พิจารณาและไต่สวนคำขอนั้น ถ้าอ่านถึงตรงนี้นะครับก็แปลว่าให้ศาลที่รับคำขอกระทำการดังนี้คือ ๑. เป็นผู้พิจารณาและ ๒. ไต่สวนคำขอนั้น ประโยคอ่านต่อไปบอกว่า หากเห็นว่าคดีของคู่กรณีที่ยื่นคำขอไม่มีข้ออ้างหรือข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟังคำฟ้องไว้พิจารณา หรือไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์แล้วแต่กรณี ให้ศาลนั้นมีคำสั่งยกคำขอโดยไม่ต้องไต่สวนคำขอตรงนี้ท่านประธานครับที่ผมมีข้อสังเกตว่า ถ้าหากในบรรทัดที่ ๒ ของวรรคนี้ที่บอกว่าให้ศาลที่รับคำขอเป็นผู้พิจารณาและไต่สวนคำขอนั้นจริง ๆ ใช้คำว่า และ นี่นะครับ มันก็เลยกลายเป็นว่าจะต้องทำทั้ง ๒ อย่าง คือทำทั้งมีการพิจารณาแล้วก็ไต่สวนคำขอ แต่ปรากฏว่าในตอนคำสุดท้ายของวรรคนี้ไปเขียนเอาไว้ว่าให้ศาลนั้นมีคำสั่งยกคำขอ โดยไม่ต้องไต่สวนคำขอ เพราะฉะนั้นคำว่า โดยไม่ต้องไต่สวนคำขอ จึงกลายเป็นคำที่ไม่มีที่ใช้เพราะคำขอนั้นได้ถูกยกไปเสียแล้ว นั่นประการที่ ๑ กลายเป็นว่าข้อ ๔๑/๒ มีการซ้ำ ข้อความตัวเองโดยไม่จำเป็น ประเด็นต่อไปคือข้อ ๔๑/๖ อยู่ในหน้า ๓ นะครับ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๑/๖ วรรคหนึ่งอ่านว่า เมื่อศาลอนุญาตให้คู่กรณีใดฟ้องหรืออุทธรณ์คดีโดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล คู่กรณีนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลที่ได้รับยกเว้นในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น ซึ่งถ้าอ่านเฉพาะจากประโยคอันนี้แล้วก็คิดว่ามันจะมีลักษณะสอดคล้องเหมือน ๆ กันกับข้อ ๔๑/๓ วรรคหนึ่ง เพราะเนื้อความโดยสรุปแล้วมันเหมือนกันท่านครับ ข้อ ๔๑/๓ วรรคหนึ่งบอกว่าเมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้ฟังคู่กรณีทุกฝ่ายและทำการไต่สวนตามที่เห็นสมควรแล้วเห็นว่ามีเหตุตามคำขอจริงให้ศาลปกครองชั้นต้นอนุญาตให้คู่กรณีที่ยื่นคำขอดำเนินคดีโดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วน หากเห็นว่าไม่มีเหตุตามคำขอจริงให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอนั้นเสีย ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้แล้วจริง ๆ มันคือการตีความกลับไปกลับมาะครับ การมีข้อระเบียบที่จริง ๆ เรื่องเดียวกันนี้น่าจะอยู่ในข้อเดียวกันเสียได้หรือว่าเขียนให้ประโยคมันสั้นลงได้

๓๒

นั่นน่าจะเป็นการประหยัดเวลาแล้วก็จะช่วยให้ประชาชนหรือราษฎรหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเล็ก ๆ นั้นซึ่งเขาบางทีก็ไม่ได้มีนักกฎหมายอยู่ก็สามารถที่จะใช้ประโยชน์จากระเบียบนี้ได้อย่างสมเหตุสมผล ข้อสังเกตประการถัดไปก็คือว่ามีลำดับขั้นตอนตามระเบียบนี้ที่อาจถูกตีความโดยไม่ชัดเจนหรือกำกวมได้ เช่น กรณีข้อ ๔๑/๒ วรรคสี่ ซึ่งเป็นวรรคท้ายนี้ะครับ วรรคท้ายนี้ผมขออนุญาตไปเพื่อประหยัดเวลาของสภานี้ะครับ ผมขออนุญาตไปบรรทัดที่ ๒ เลยครับตรงท้ายของบรรทัดที่ ๒ บอกว่า ให้ศาลจัดส่งสำเนาถ้อยคำเช่นนั้นไปให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งพร้อมด้วยสำเนาคำขอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและสำเนาคำฟ้องหรือคำอุทธรณ์ แล้วแต่กรณีตรงนี้ก็ก่อให้เกิดความสงสัยครับว่าเมื่อกลับไปดูในระเบียบศาลปกครองตั้งแต่ฉบับแรก ๆ ที่ได้เสนอต่อรัฐสภาใน ข้อ ๔๒ บอกเอาไว้ว่า เมื่อตุลาการ เจ้าของสำนวนเห็นว่าคำฟ้องใดเป็นคำฟ้องที่สมบูรณ์ครบถ้วน ให้มีคำสั่งรับคำฟ้องและมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การตรงนี้เน้นครับ โดยส่งสำเนาคำฟ้องและสำเนาพยานหลักฐานไปด้วยในกรณีที่เห็นสมควร ตรงนี้ถ้าจะเทียบกับคดีปกติก็คือว่าถ้าคำฟ้องครบถ้วนสมบูรณ์แล้วนี้ให้ส่งสำเนาคำฟ้องไปให้กับผู้ที่ถูกฟ้อง นั้นว่าไปตามเนื้อหาของ ข้อ ๔๒ กลับมาดูในข้อ ๔๑/๒ วรรคสี่บอกว่า กรณีที่ศาลเห็นว่าคดีของคู่กรณีที่ยื่นคำขอมีข้ออ้างหรือข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับคำฟ้องไว้พิจารณาหรือมีเหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี ให้ศาลจัดส่งสำเนาถ้อยคำ ตรงนี้ใช้คำต่างกันแล้วนะครับ คือใน ข้อ ๔๒ บอกว่า ถ้าคำฟ้องสมบูรณ์ครบถ้วน ให้มีคำสั่งรับคำฟ้องแล้วส่งสำเนาคำฟ้องไปให้คู่กรณี แต่กรณีนี้กลายเป็นว่าถ้าศาลเห็นว่าการยื่นคำขอมีข้ออ้างข้อเท็จจริงเพียงพอให้ส่งสำเนาถ้อยคำเช่นว่าไปให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง ก็เลยมีข้อสงสัยครับว่าจริง ๆ แล้วในที่นี้มันต่างกันอย่างไร เพราะคำว่า คำฟ้องที่สมบูรณ์ครบถ้วน ต่างกับกรณีของคำที่ว่า ศาลเห็นว่าคดีของคู่กรณีที่ยื่นคำขอ มันมีคำว่า คดี กับคำว่า คำฟ้อง ๒ คำนี้ ฟังดูเหมือนจะอ้างถึงสำนวนเอกสารปึกเดียวกัน ทำไมจึงเรียกต่างกัน

ประการที่ ๒ คำสั่งของตามระเบียบนั้นบอกว่าให้ส่งสำเนาคำฟ้อง ถ้าเป็นไปตามข้อ ๔๒ บอกให้ส่งสำเนาคำฟ้อง แต่พอมาที่ข้อ ๔๑/๒ บอกว่า ให้ศาลจัดส่งสำเนาถ้อยคำ อันหนึ่งเรียกว่าสำเนาคำฟ้อง อีกอันหนึ่งเรียกว่าสำเนาถ้อยคำ ตรงนี้ครับที่เป็นข้อสงสัยที่อยากจะอธิบายเพื่อจะให้ท่านผู้เกี่ยวข้องได้กรุณาตอบผ่านท่านประธานครับ

ส่วนคำสุดท้ายที่จะต้องตั้งข้อสังเกตก็คือว่าระหว่างคำว่า คำฟ้องที่สมบูรณ์ กับคำว่า กรณีของคู่กรณีมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับคำฟ้องไว้พิจารณาคำ

๑๓

๒ คำนี้ก็เป็นคำที่ดูเหมือนจะให้ความสมบูรณ์ที่แตกต่างกัน จึงอยากจะขอเรียนถามว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ขอบพระคุณครับ

นายโกศิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาให้ท่านผู้ชี้แจงชี้แจงเสียก่อนใหม่ครับ แล้วเพื่อว่าอันไหนที่ท่านจะถามตรงกันก็จะได้ข้ามคำถามนั้นไปนะครับ ขอเชิญคุณอนุชาอีกครั้งครับ

นายอนุชา สุณสวัสดิกุล (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ) : ขออนุญาตครับท่านครับ ผมขออนุญาตเริ่มจากประเด็นข้อ ๔๑/๖ ที่ท่านว่าแยกออกมา มันทำให้ฟุ้งเพี้ยนนะครับ อันนี้เจตนาก็คือเพื่อเขียนให้ชัดเจนว่าในกรณีที่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลแล้วก็จะได้รับยกเว้นในส่วนใดบ้าง อันนี้ก็เพียงแต่ว่าแยกให้ชัดเจนเท่านั้นเองจะได้ไม่เกิดความสับสนครับ

ประเด็นที่ท่านถามอีกประเด็นหนึ่งก็คือในข้อ ๔๑/๒ วรรคสี่ คำถามที่ ๓ เมื่อสักครู่นี้ว่าในข้อ ๔๑/๒ วรรคสี่ ที่เขียนเอาไว้ว่า ให้ศาลจัดส่งสำเนาถ้อยคำเช่นว่านั้นไปให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง พร้อมด้วยสำเนาคำขอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและสำเนาคำฟ้อง ต่างอย่างไรกับตรงข้อ ๔๒ ของระเบียบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จริง ๆ แล้วก็คือว่าในกระบวนการของการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลมันจะเริ่มจากการพิจารณาก่อนว่าคดีนั้นมีเหตุที่ศาลสมควรรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ก็คือว่าดูว่าเป็นคดีตามมาตรา ๙ หรือว่าเป็นคดีปกครองที่ศาลจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ในการที่จะรับไว้พิจารณานั้นศาลจะต้องดูเงื่อนไขการฟ้องก่อนก่อนที่ศาลจะรับไว้พิจารณา เพราะฉะนั้นก่อนที่ศาลจะไปดำเนินการตามข้อ ๔๒ ศาลจะต้องพิจารณาเรื่องค่าธรรมเนียมศาลให้เสร็จเรียบร้อยก่อน เพราะฉะนั้นเมื่อศาลได้รับคำขอมตามข้อ ๔๑/๒ วรรคสี่ เมื่อเวลาที่มีการฟ้องมาแล้วก็ยื่นคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลมาด้วย ศาลก็ต้องส่งสำเนาถ้อยคำ คำว่า สำเนาถ้อยคำนี้ ก็คือถ้อยคำสาบานตัวท่านครับ ถ้อยคำสาบานตัวแล้วก็คำฟ้องไปให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเขาได้มีโอกาสโต้แย้งคัดค้านว่า ผู้ยื่นคำขออาจจะไม่ยากจนจริงหรือว่าคดีไม่มีเหตุก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นข้อ ๔๑/๒ อันนี้จะเป็นกระบวนการขั้นตอนก่อนข้อ ๔๒ เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่า ทำยที่สุดแล้วศาลวินิจฉัยว่าคดีมีเหตุสมควรแล้ว ก็ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ข้อ ๔๒ ศาลก็จะไม่ส่งคำฟ้องไปอีก เพราะมันก็จะซ้ำกัน เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นข้อ ๔๑/๒ นะครับ

ประเด็นต่อมาที่ท่านถามเป็นคำถามแรกท่านครับ ตรงข้อ ๔๑/๒ วรรคสาม ที่บอกว่า เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้บันทึกถ้อยคำสาบานตัวให้คำชี้แจงของผู้ขอดำเนินคดี ที่ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลแล้ว ให้ศาลที่รับคำขอเป็นผู้พิจารณาและไต่สวนคำขอนั้น ก็คือพิจารณาและไต่สวนคำขอนั้น หากเห็นว่าคดีของคู่กรณีที่ยื่นคำขอไม่มีข้ออ้างหรือ ข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับคำฟ้องไว้พิจารณา หรือไม่มีเหตุอันสมควรที่จะอุทธรณ์ ให้ศาล นั้นมีคำสั่งยกคำขอโดยไม่ต้องไต่สวน คำว่า ไต่สวน ๒ คำนี้เป็นคนละขั้นตอนกันท่านครับ ไต่สวน คำขอแรกเป็นการไต่สวนว่าคดีนั้นเป็นคดีปกครองหรือไม่ แล้วก็เป็นไปตาม เงื่อนไขการฟ้องคดีหรือไม่ เพราะฉะนั้นอันนี้ศาลก็จะพิจารณาแล้วก็ไต่สวนไป แต่ว่า ไต่สวนคำขอโดยไม่ต้องไต่สวนคำขอคำหลัง จะเป็นการไต่สวนว่าผู้ฟ้องคดีนั้นไม่มี ทรัพย์สินเพียงพอจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าคดีไม่มีมูลหรือว่าไม่มีครบเงื่อนไขการฟ้อง คดีเรื่องที่ว่า มีทรัพย์สินหรือไม่ ก็ไม่จำเป็นต้องไต่สวนอีก เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนใน ประโยคสุดท้ายของวรรคสามว่าไม่ต้องไต่สวนคำขออีกครับท่าน

สำหรับคำถามสุดท้ายที่ท่านถามว่า คำฟ้องที่สมบูรณ์กับข้อเท็จจริง เพียงพอที่จะรับไว้พิจารณาต่างกันอย่างไร คำฟ้องที่สมบูรณ์นั้นก็หมายความว่า เป็น คำฟ้องที่เป็นคดีปกครองครบถ้วนหมด อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เป็นไปตามเงื่อนไขการฟ้องคดีทุกประการ เช่น เป็นผู้ มีสิทธิฟ้องคดี ดำเนินการแก้ไขเยียวยาแล้ว ฟ้องในอายุความ ชำระค่าธรรมเนียมศาลแล้ว อันนี้เราเรียกว่าเป็นคำฟ้องที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นถ้าคำฟ้องที่สมบูรณ์ศาลก็จะรับไว้ พิจารณาได้ แต่ว่าถ้าเป็นข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณา อันนี้เป็นเพียงแค่การ พิจารณาว่าคดีนั้นเป็นคดี ปกครองหรือไม่ แต่ว่ายังไม่ได้ดูในส่วนของเงื่อนไขการฟ้องคดี ครับท่าน อันนี้ก็มีแตกต่างกันอยู่บ้างครับท่าน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิฑกุล (อัครราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตตวิฑกุล พรรคไทยรักไทยจากอุดรธานี กราบเรียนท่านประธาน เป็น ๒ นัยนะครับ นัยแรกเนื่องจากมีเพื่อนสมาชิกนำเรื่องขึ้นหารือแล้วก็กล่าวถึงกรณีที่ว่า ท่านประธานบรรจุเป็นเรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุมเพื่อรับทราบ ในข้อ ๒.๒ ชอบด้วย ระเบียบหรือไม่ ต้องเรียนท่านประธาน ผมยืนยันแล้วที่ท่านประธานเองก็ได้ยืนยันไปแล้ว แต่เรียนว่าเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นท่านประธานครับ ผมเรียนได้ว่าตั้งแต่ข้อ ๑๒ ถึง

๑๕

ข้อ ๑๕ ของระเบียบข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเราต้องใช้ข้อบังคับนี้ เนื่องจากไม่ต้องมีการแก้ไข ไม่เหมือนกับสมัยที่แล้วซึ่งมีการเลือกตั้งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ เราต้องมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อแก้ไขข้อบังคับการประชุมของสภา แต่ครั้งนี้ใช้ข้อบังคับเก่า เพราะฉะนั้นเป็นอำนาจท่านประธานซึ่งทำตามระเบียบข้อบังคับนี้ทุกประการครับ ตั้งแต่ข้อ ๑๒ คือให้เรียกประชุมภายใน ๑๐ วันหลังจากการประชุมมีการเปิดสมัยประชุมสามัญแล้ว แล้วก็ ข้อ ๑๓ คือท่านประธานต้องแจ้งเป็นหนังสือไป และส่งรายละเอียดเรื่องจากศาลปกครองสูงสุดที่ส่งให้เราภายใน ๓ วัน ตามข้อบังคับจริงนะครับ ข้อ ๑๕ ท่านก็มีอำนาจในการจัดระเบียบวาระซึ่งกระผมยืนยันต่อเพื่อนสมาชิกว่าเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับทุกประการ ส่วนที่ถามต่อไปว่าจะมีเรื่องแบบนี้หรือไม่ ผมคงตอบไม่ได้ เพราะอาจจะมีกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอาจจะส่งมาแบบนี้ เช่นเดียวกันภายใน ๓๐ วัน นายที่ ๒ ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าเนื่องจากมีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายรายละเอียดลงลึกไปในข้อบังคับใหม่ของศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นเรื่องที่ติดต่อพี่น้องประชาชน ผมได้ตรวจสอบตามที่ส่งไปให้แล้วครับ เผอิญถ้อยคำบางถ้อยคำก็เป็นถ้อยคำทางกฎหมายผมเองก็อาจจะไม่ทราบทั้งหมด แต่เรียนว่าโดยเนื้อหาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคู่มือ เป็นเรื่องค่ายกเว้น แต่เผอิญวันนี้เพื่อนสมาชิกยังไม่ได้เสนอญัตติแล้วก็ขออภิปราย ซึ่งอาจจะเห็นประธานว่าอนุมัติได้ แล้วเผอิญทางศาลปกครองสูงสุดส่งตัวแทนมาชี้แจง ก็ถือว่าก็อะลุ่มอล่วยได้ แต่เรียนท่านประธานครับ ถ้ายังไม่เสนอญัตติแล้วอภิปรายจะต้องมีการลงมตินะครับ หรือไม่ต้องลงมติครับ อยากเรียนถามท่านประธานในนายที่ ๒ เท่านั้นเอง คือถ้ารับทราบแล้วก็วันหลังจะเสนอญัตติเข้ามาอภิปรายได้ละเอียดมากกว่านี้ แล้วต้องมติให้เสียงกึ่งหนึ่งตามกฎหมายข้อบังคับนะครับ เรียนท่านประธาน ถามท่านประธานข้อที่ ๒ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คืออย่างนี้นะครับว่าเราก็ทำงานกันที่เราบอกอยากในมิติใหม่ ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกก็อยากจะสอบถามก่อนจะโยนญัตติต่อไป เพราะในที่สุดถ้าเราไม่เห็นด้วยอย่างไรเราต้องยื่นญัตติเข้ามาถูกไหมครับ แล้วก็มาว่ากัน ถ้าตรงไหนเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าตรงนั้นใช้ไม่ได้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็เป็นไปตามที่สภาผู้แทนราษฎรมีมติอย่างนั้นศาลท่านก็เอาสิ่งนั้นไปใช้บังคับในการทำงานไม่ได้ วันนี้ก็คิดว่าคงเปิดโอกาสสัก ๔ - ๕ ท่าน พุดง่าย ๆ ว่าให้ความเห็นอะไรต่าง ๆ ขอเชิญท่านต่อไป ท่านพงศ์เทพครับ

๑๖

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ตอนแรกผมก็คิดว่าจะไม่อภิปราย เพราะว่าเนื่องจากเป็นการรับทราบทางศาลปกครองสูงสุดส่งมา แต่เนื่องจากวันนี้บังเอิญมีท่านผู้แทนจากศาลปกครองสูงสุดได้กรุณาเข้ามาชี้แจงด้วยก็มีประเด็นซึ่งกระผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธานที่จะขออนุญาตที่จะกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังท่านผู้ชี้แจง ท่านประธานครับระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดนี้เป็นระเบียบที่ออกมาเพื่อจะทำให้ผู้ไปฟ้องคดีที่ศาลปกครองสามารถที่จะขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ ซึ่งแต่เดิมเวลาไปฟ้องคดีศาลปกครองนั้น ถ้าเป็นคดีต้องเสียค่าธรรมเนียม ขอยกเว้นไม่ได้ ก็มีการแก้กฎหมายไปนะครับ แล้วก็กฎหมายนี้ก็เปิดโอกาสให้ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ ในขณะที่การฟ้องคดีในศาลยุติธรรมนั้น มีการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลมา นานแล้ว ที่เรียกว่าการดำเนินคดีอนาถา ที่นี้หลักการครับท่านประธาน หลักการในการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมในศาลปกครองกับศาลยุติธรรมแตกต่างกัน ในศาลยุติธรรมกับศาลปกครองที่เหมือนกันก็คือ ถ้าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ ซึ่งถ้าท่านประธานจะกรุณาดูในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ครับ ข้อ ๔๑/๑ ซึ่งล๊อข้อความมาจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองมา เป็นหลักการหนึ่งว่าถ้าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอจะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ก็ขอยกเว้นได้

อีกหลักการหนึ่งครับ ถ้าโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ในประเด็นหลังนี้ครับ ถึงแม้จะมีทรัพย์สินเพียงพอเสียค่าธรรมเนียมได้ เช่น ค่าธรรมเนียมศาล ๒๐๐,๐๐๐ บาท มีบ้านราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้ามว่าทรัพย์สินเพียงพอใหม่ ต้องบอกว่าเพียงพอ แต่ถามว่า ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะเดือดร้อนเกินสมควรหรือไม่ ถ้าต้องขายบ้านไปชำระค่าธรรมเนียมก็เดือดร้อนเกินสมควร ตรงนี้เป็นหลักการอีกหลักการหนึ่งครับ ที่เปิดโอกาสให้คู่ความในศาลปกครองได้ขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ซึ่งดีกว่าในระบบของศาลยุติธรรมในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามครับท่านประธานครับ รายละเอียดในระเบียบนี้ได้ล๊อข้อความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองก็ดี ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ดีมาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีปัญหาครับท่านประธาน ในข้อ ๔๑/๖ วรรคสองครับ เมื่อหลักการในการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองแตกต่างจากในศาล

๓๗

ยุติธรรมโดยเฉพาะในประเด็นที่บอกว่า โดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร แต่ปรากฏว่าในข้อ ๔๑/๖ ในวรรคสอง ซึ่งเป็นกรณีทีล่อมาจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๕๙ ที่ใช้ในศาลยุติธรรมนั้น ไปอ้างอิงหลักเกณฑ์ตามศาลยุติธรรม ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึงหลักเกณฑ์ที่ใช้ในศาลปกครองครับ ท่านประธานลองอ่านข้อความในมาตรา ๔๑/๖ วรรคสองนะครับ ถ้าปรากฏต่อศาลว่าคู่กรณีที่พักหรืออุทธรณ์คดีโดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลนั้นมีทรัพย์สินเพียงพอจะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ แสดงว่าศาลได้อนุญาตไปแล้วครับ ให้ยกเว้นไปแล้ว แล้วศาลมาพบว่าคู่กรณีนั้นมีทรัพย์สินเพียงพอจะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ ศาลก็จะให้คู่กรณีนั้นเสียค่าธรรมเนียมศาลก่อน แต่ตรงนี้หลักการในศาลปกครองอย่างผมกราบเรียนไปตอนต้นครับท่านประธานครับ มีกรณีที่เขามีทรัพย์สินเพียงพอจะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ แต่ว่าถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรอยู่ เพราะฉะนั้นในวรรคสองนี้เขียนไว้เฉพาะในกรณีมีทรัพย์สินเพียงพอจะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ ซึ่งในกรณีคนที่ได้รับยกเว้นอีกกรณีหนึ่ง ถ้าว่าเขามีทรัพย์สินเพียงพอใหม่ ต้องบอกว่า มีครับ แล้วก็เป็นเหตุให้ตีความไปได้ว่า กรณีนั้นถึงแม้ว่าท่านจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลไป เพราะว่าโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมจะได้รับความเดือดร้อนพอสมควร แต่ตอนหลังก็จะมาถูกสั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมอีก ตรงนี้ผมเข้าใจว่าจะมีปัญหาในเรื่องของการเขียนนะครับ ซึ่งสภาเองสภามีสิทธิที่จะยื่นญัตติขอให้ใช้บังคับในส่วนของระเบียบนี้ ให้ยกเลิกระเบียบทั้งหมดหรือบางส่วน แต่ปัญหาที่กระผมนำเสนอนี้เพียงแต่ยกเลิกก็ยังไม่พอครับท่านประธานครับ มันต้องเป็นกรณีของการแก้ไข ซึ่งก็ไม่ใช่อำนาจของสภา ก็คงจะขอถามท่านประธานผ่านไปยังผู้ชี้แจงครับ ว่าถ้อยคำที่เขียนในข้อ ๔๑/๖ วรรคสองนี้ตกไปหรือเปล่าที่ถูกน่าจะเขียนอย่างนี้หรือไม่ ถ้าปรากฏต่อศาลว่าในเวลาที่ยื่นคำขอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล คู่กรณีที่พักหรืออุทธรณ์คดีโดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลนั้นมีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ หรือแม้ไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลก็ไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรแล้วแต่กรณี ให้ศาลรอการพิจารณาคดีนั้นไว้ แล้วก็ต่อไปจนจบหรือไม่ครับ ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญท่านอรรถสิทธิ์ต่อก่อนก็แล้วกันนะครับ

๑๘

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมี ๒ ประเด็นที่จะขอหารือท่านประธานและในที่ประชุมด้วยนะครับ

ประเด็นแรก ผมสับสนในวิธีการดำเนินการของสภาในขณะนี้ เพราะว่าขณะนี้เรากำลังพิจารณาวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เรื่องที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นเรื่อง ๒.๒ รับทราบเรื่องส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบ ผมเข้าใจตามวาระนี้นะครับว่าวันนี้เราเพียงแต่รับทราบว่าได้มีการส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่มาให้ที่ประชุมรับทราบ แล้วจะต้องมีระยะเวลาที่จะให้สมาชิกตรวจสอบ โดยในระเบียบหรือในข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองของศาลปกครองสูงสุดที่อ้างมาในหนังสือนำเสนอ เมื่อส่งมาแล้วรับทราบตรงนี้แล้วว่ามี การส่งมาจะต้องมีการเสนอเป็นญัตติเข้ามาก่อน จึงจะมีการพิจารณาเรื่องนี้ในที่ประชุมนี้ เพราะถ้าพิจารณาในขณะนี้ผมเชื่อว่าสมาชิกไม่มีเวลาที่จะดูอย่างรอบคอบหรอกครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสิทธิประโยชน์ของประชาชนที่สำคัญมากเลยที่จะต้องรับทราบโดยทั่วกัน และสมาชิกจะต้องมีเวลาที่จะพิจารณาทุกตัวอักษรเลยก็ว่าได้ ถ้าหากว่าจะมาดูอยู่ตรงนี้นะครับ ใครยกมือขึ้นก็ได้พูด แล้วพิจารณากันตามสบาย ผมไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นในสภานี้ในวันแรกของการนำวาระเข้ามาสู่ที่ประชุม เพราะวันนี้ต้องเพียงแต่รับทราบเท่านั้นว่าได้มีการส่งเรื่องนี้เข้ามา แล้วก็ให้สมาชิกไปเสนอเป็นญัตติเข้ามาก่อน เพราะในระเบียบศาลปกครองสูงสุดตามกฎหมายของเขาแล้วนะครับ ตามพระราชบัญญัตินี้ก็มีไว้ว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๖๖ ต้องส่งให้สภาผู้แทนราษฎรในวันที่ออกระเบียบดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ ถ้าต่อมามีการเสนอญัตติและสภาผู้แทนราษฎรมีมติภายใน ๓๐ วัน นี้ผมไม่อ่านละเอียดนะครับ มันจะต้องรับทราบเท่านั้นในวันนี้ แล้วก็เสนอญัตติเข้ามาจึงจะพิจารณากันได้ โดยมีเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองที่รับผิดชอบกฎหมายฉบับนี้นั่งอยู่ แล้วก็จะต้องเป็นผู้ที่ให้คำตอบแก่สมาชิกได้จึงจะชอบด้วยวิธีการพิจารณาในสภาแห่งนี้ ผมคิดว่าอย่างนั้น ผมเชื่อว่าอย่างนั้นในระเบียบ แล้วทีนี้ถ้าจะเอาข้อบังคับการประชุมซึ่งเราจะต้องใช้ฉบับเดิมอยู่

๑๙

นะครับ เพราะเรายังไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๖ ท่านประธานดูเถอะครับ ท่านสมาชิกกรุณา ได้ดูด้วยก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง มันจะต้องมีการหารือหรือเสนอเป็นญัตติขึ้นมาก่อน เมื่อประธานได้พิจารณาแล้วว่าเป็นเรื่องด่วนจริง ๆ จึงจะพิจารณากันตรงนี้ ประกอบกับ ข้อ ๑๔๘ นะครับ ขอภัยครับ ผมต้องอ้างหลายข้อหน่อย ข้อ ๑๖๘ ถ้าหากว่าจะพิจารณา ต้องขอยกเว้นข้อบังคับก่อนว่าไม่ต้องใช้ข้อ ๔๖ นี้จึงจะพิจารณากันได้ เพราะฉะนั้นวันนี้ ผมขอความกรุณาท่านประธานเถอะครับว่า ให้เวลาแก่สมาชิกอย่าเพิ่งพิจารณาในวันนี้ เลย เรายังมีเรื่องด่วนที่จะพิจารณา คือการกำหนดวัน เวลาประชุมนี้ นะครับ ซึ่งขณะนี้ก็นั่ง รอกันอยู่ว่าจะเอาอย่างไร จะกำหนดอย่างไรในสมัยประชุมนี้และในสมัยประชุมต่อไป ที่จะพิจารณากัน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมคิดว่ายังมีเวลา รอให้สมาชิกได้มีโอกาสพิจารณา และเสนอญัตติก่อนแล้วค่อยเอามาพูดกันในที่ประชุมแห่งนี้ นี่เป็นประเด็นแรกที่ผมจะขอหารือท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ ครับ เจ้าหน้าที่ที่จะมาชี้แจงนั้น ผมขอความกรุณานะครับ กราบเรียนท่านประธานผ่านไป ผมเข้าใจว่าท่านเป็นบุคคลภายนอกผมก็ไม่อยากจะคิดอะไรมาก แต่ว่าในที่ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ถ้าหากว่าจะมาชี้แจงนะครับ ท่านควรจะรู้ ข้อบังคับของการประชุมบ้าง ถ้าไม่รู้ก็ต้องถาม เมื่อลุกขึ้นมาต้องกล่าวกับประธานเท่านั้น และต้องแสดงความเคารพประธานด้วย เพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้ศักดิ์สิทธิ์นะครับ นี่เป็นการประชุมวันแรก ถ้าเราประชุมกันตามสบายต่อไปก็ตามสบาย แล้วการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ ผู้มาชี้แจง ผู้พูด ผู้อภิปราย มันจะศักดิ์สิทธิ์อย่างไร นี่ผมเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตไว้ นะครับ ไม่ได้ต่อว่าต่อขาน เข้าใจว่าบุคคลภายนอกอาจจะไม่เข้าใจข้อบังคับสภา แต่ท่านประธานต้องเตือนและต้องบอกด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนี้นะครับ เมื่อที่ผมได้ชี้แจงไปแล้วว่าที่ให้มีการอภิปรายกันนี้เป็นเรื่องของการที่สมาชิกรับนั้นสอบถาม นะครับ เพราะเห็นวาระเรื่องเพื่อทราบเข้ามา วันนี้ไม่มีญัตติแล้วก็ได้มีการอภิปรายตาม ญัตติแต่อย่างใด เพียงแต่ถ้ามีการสอบถาม ผมเมื่อก็เรียนที่ประชุมแล้ววาก็คงสัก ๔ - ๕ ท่านก็พอสมควรได้เข้าใจประเด็นจากนั้นถ้าเขาชี้แจงได้อธิบายได้ เราก็คิดว่าไม่น่าจะมี ปัญหาอะไรพวกเราอาจจะไม่ยื่นญัตติก็ได้ แต่ถ้ามันมีตรงไหนยังสงสัยยังเป็นปัญหาเราก็ อาจจะยื่นญัตติต่อไป จนต้องมีการอภิปรายกัน เมื่อก็ได้บอกว่าจะให้ ๒ ท่านนะครับ

ขอว่าพอดีมีท่านพีระพันธุ์ ท่านยกมือมานานแล้วขอกลับไปทางท่านพีระพันธุ์แล้วต่อไป
ท่านกุเทพครับ ขอเชิญท่านพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (บัญญัติรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ครับ
ก็เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านครับ แต่ว่าถ้าเทียบเคียงกับเรื่องอื่นที่เราเคยคุยกัน
พูดกันนะครับ ในเรื่องของวาระเพื่อทราบ ท่านประธานก็ได้ให้ออกาสสมาชิกสอบถาม
ทำนองเดียวกันนี้ แต่มันแตกต่างกันนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ ตรงที่ว่าการ
สอบถามในชั้นวาระเพื่อทราบ มันก็ได้แต่แค่สอบถาม เหมือนกับในอดีตที่เราพิจารณา
เรื่องของงบดุลของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าอะไรพวกนี้นะครับ แต่ว่าเรื่องของวิธี
พิจารณาคดีในศาลปกครองที่ท่านประธานนำมาให้พวกเรารับทราบมันมากกว่านั้น
เพราะมันเป็นเรื่องของความยุติธรรม และเป็นเรื่องของสิทธิของประชาชนที่พึงได้รับ
ถ้าหากว่าเราได้มีโอกาสสอบถามแล้วไม่มีการปรับปรุงแก้ไข สิทธิที่ประชาชนพึงได้รับมัน
ก็ไม่เกิด เพราะฉะนั้นก็ต้องสอบถามประการแรกว่าวันนี้ท่านประธานจะให้สอบถามเพื่อ
ให้ทางศาลปกครองรับทราบไปเท่านั้น หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อน เหมือนกับในกรณี
ที่เราให้รับทราบกันในเรื่องอื่นแล้วมีการถกเถียงกันหรือพูดจาสอบถามกันแล้วทางเจ้าของ
เรื่องที่เขาเข้ามา ก็ขอกลับไปปรับปรุงแก้ไข นี่เป็นประเด็นที่หนึ่งนะครับ ประเด็นที่สอง
ก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่าในประเด็นที่ท่านประธานให้พูดจาสอบถาม ผมก็อยาก
กราบเรียน ท่านประธานคงจำได้ตอนที่ทำกฎหมายเรื่องของการจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง ถ้าผมจำไม่ผิดท่านประธานเป็นประธานกรรมาธิการเอง แล้ว
สิ่งหนึ่งที่เราได้พยายามดำเนินการ ซึ่งในที่ประชุมส่วนใหญ่ก็บอกว่าต้องการให้ปกครอง
และรูปแบบของการพิจารณาคดีในศาลปกครองนั้นแตกต่างจากรูปแบบของการพิจารณา
คดีในศาลยุติธรรม ผมยังจำได้ครับว่า ท่านประธานสนับสนุนเองครับว่า รูปแบบของการ
ดำเนินคดีในศาลยุติธรรมนั้นบางครั้งค่อนข้างที่จะล่าช้า ผมยังเคยพูดในที่ประชุมว่าใน
เรื่องของการพิจารณาคดีน่าจะมีกฎหมายวิธีพิจารณาคดีปกครอง แล้วก็ควรจะต้องผ่าน
สภานี้ครับ เพื่อให้เกิดความรัดกุมรอบคอบในการให้กำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนใน
การที่จะดำเนินคดีในศาลปกครอง แต่ก็มีผู้ที่ไม่เห็นด้วยเยอะแล้วก็มีความคิดเห็น โดยเฉพาะจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่ารูปแบบของการดำเนินคดีในศาลปกครอง
นั้นต้องการความรวดเร็ว ถ้าหากว่ามีรูปแบบของวิธีพิจารณาเป็นกฎหมายแล้วผ่านสภา

๒๓

ผู้แทน ผ่านวุฒิสภาก็จะเกิดความล่าช้า เพราะฉะนั้นก็จะปรับเป็นเรื่องของการให้ศาลปกครองออกเป็นระเบียบ ผมยังเคยตั้งประเด็นสอบถามไว้ว่าถ้าออกเป็นระเบียบแล้วเกิดระเบียบนั้นมันไม่ได้รับความยุติธรรม ไม่ได้รับความเหมาะสมแล้ว จะทำอย่างไร เพราะเป็นสิทธิเหมือนเป็นสิทธิเอกเทศเฉพาะของทางศาลปกครองก็บอกว่าจะไม่มีปัญหาแล้วผมคิดว่าก่อนที่ผมจะลุกขึ้นมาพูดวันนี้ ได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านอภิปราย ท่านประธานคงเห็นว่าเริ่มมีประเด็น ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าสำหรับผมนั้นมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น อะไรที่เพื่อนสมาชิกพูดไปแล้วก็จะไม่พูดซ้ำ แต่ว่าต้องขออภัยนะครับ ในประเด็นในข้อ ๔๑/๑ ที่บอกว่ามีการซ้ำกับทางกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในเรื่องการดำเนินคดีอย่างคนอนาถา เพราะฉะนั้นผมเองก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่าสรุปแล้วศาลปกครองในอดีตที่เคยบอกว่าไม่อยากจะยึดตามแนวทางของศาลแพ่ง หรือวิธีพิจารณาความแพ่งจะเอาอย่างไร เพราะว่าตอนนี้ยึดตามแนวทางของกฎหมายวิธีพิจารณาคดีแพ่ง ถ้าหากเป็นอย่างนั้นทำไมเราถึงไม่ทำเป็นพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีปกครองเหมือนกับวิธีพิจารณาคดีแพ่งไปเลย เหมือนที่เพื่อนสมาชิกบอกว่าเราทุกคนจะได้มีเวลาครับ มีเวลาที่จะศึกษาในชั้นกรรมาธิการชั้นอะไร เพื่อให้เกิดความรอบคอบในประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนถามเป็นประเด็นที่หนึ่งครับ มีเพื่อนสมาชิกถามไปแล้วว่าหลักเกณฑ์ในการยกเว้นค่าธรรมเนียม นั้น ส่วนหนึ่งตามแบบของศาลแพ่งหรือวิธีพิจารณาคดีแพ่งในเรื่องของการดำเนินคดีอย่างคนอนาถา แต่ว่ามีเพิ่มมาที่บอกว่าถ้าหากว่าสถานะของผู้ขอไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมจะได้รับความเดือดร้อนสมควรประเด็นที่ผมอยากสอบถามเพิ่มตรงนี้ก็คือว่า แล้วเราจะเอาอะไรเป็นตัวดูว่าสถานะแบบไหนครับถึงจะเรียกว่าสถานะแบบนั้นจะทำให้เกิดความเดือดร้อน หลักเกณฑ์มาตรการตรงนี้จะอยู่ที่อะไรครับท่านประธาน คำว่า สถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร มาตรฐานของความยุติธรรมที่จะได้รับของคู่กรณีหรือผู้ยื่นคำขอ เขาจะรู้ได้อย่างไร แล้วเราจะเชื่อถือได้อย่างไรว่าสถานะตรงนี้ถือว่าเดือดร้อนแล้ว สถานะตรงนี้ไม่เดือดร้อน เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ตรงนี้อาจน้อยถ้าหากว่าได้มีการผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ของวุฒิสภา โดยทำเป็นกฎหมายแบบที่ผมได้เคยกราบเรียนไว้ ผมคิดว่าตรงนี้จะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ อย่างน้อยมีการประชุมเป็นเกณฑ์ แต่ขณะนี้แม้เราจะรับทราบหลักเกณฑ์ของศาลปกครองตรงนี้ เราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนของประชาชน

๒๒

ไม่สามารถตอบคำถามตัวเองได้ครับ แล้วผมก็มั่นใจว่าผู้แทนจากศาลปกครองที่มาวันนี้ ท่านก็คงจะไม่สามารถยืนยันได้แน่นอนว่าสถานะแบบไหนแน่ครับที่เรียกว่าเดือดร้อน นี้ เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ในข้อ ๔๑/๒ แบบเดียวกันอีกครั้ง บอกว่า ผู้ที่ประสงค์จะดำเนินคดีโดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลให้ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ท่านประธานคงจำได้วิธีพิจารณาความแพ่ง ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องก็แปลว่าต้องมี แบบฟอร์มเสียค่าธรรมเนียมครับ เสียค่าคำร้อง ก็ในตอนพิจารณากฎหมายตั้งศาล ปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง เราบอกว่าเราต้องการให้เกิดความรวดเร็วครับ และ ประชาชนธรรมดาที่ไม่ได้เป็นทนายความ ไม่ได้เป็นนักกฎหมายหรือไม่มีทนายความก็ สามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองได้ ไม่ต้องร่างคำฟ้องเป็นแบบเหมือนศาลแพ่ง ไปถึง ก็เขียนได้เลย แล้วถ้าหากว่าเรายังยื่นหลักเกณฑ์แบบนั้นในการพิจารณาในชั้นของศาล ปกครองท่านประธานครับ ทำไมนั่นในชั้นคำฟ้องเรายังให้เกิดความคล่องตัว ความ สะดวกกับประชาชนถึงขนาดนั้น แล้วพอมาแค่ยื่นคำขอทำไมต้องทำเป็นคำร้องให้มัน เหมือนรูปแบบของคดีแพ่งธรรมดา ซึ่งผู้ที่มีเสียงส่วนมากในการร่างกฎหมายตั้งศาล ปกครองและพิจารณาคดีปกครองในเบื้องต้นไม่ต้องการให้เป็นแบบศาลแพ่ง และถ้าเป็น อย่างนั้นทำไมในข้อ ๔๑/๒ ถึงไปล้อเลียนเอาแบบในคดีแพ่ง คือยื่นคำขอเป็นคำร้อง ทำไมไม่ให้เขายื่นคำขอแบบคำขอธรรมดาที่ไปถึงก็เขียนคำขอไปก็ได้ครับท่านประธาน ไม่ต้องทำเป็นแบบที่ต้องทำเป็นคำร้อง ผมก็ไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมเป็นคำฟ้องบอกเอาแบบ ง่าย ๆ อย่าไปแบบศาลแพ่งเลย ไม่ต้องมีทนายความก็เขียนได้ ทำไมพอมมาเป็นเรื่องแค่ คำร้องซึ่งน้อยกว่าคำฟ้องเยอะครับ กลับต้องมีรูปแบบและต้องมีกระบวนการ แล้วที่เพิ่ม เข้าไปท่านประธานครับ ท่านประธานจะเห็นในข้อ ๔๑/๒ ไม่ใช่แค่ยื่นคำขอเป็นคำร้องใน การขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลธรรมดานะครับ ยังบอกต่อว่า ในการนี้ให้คู่กรณีที่ยื่น คำขอสาบานตัวครับ ให้คำชี้แจงต่อพนักงาน ก็ถ้าหากว่าเราจะมีการไต่สวนอยู่แล้วครับ ท่านประธาน เพราะว่าจะต้องมีการไต่สวนตรงนี้แล้วทำไมต้องมีการสาบานตัว เพราะ มันก็ไปสาบานตัวต่อศาล ผมไม่ชัดเจนว่าตรงนี้จะให้ส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคน ไต่สวนหรือว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นในส่วนข้อ ๔๑/๒ ผมคิดว่าถ้าจะให้เกิดความ คล่องตัวรวดเร็วแล้วก็จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ ซึ่งท่านประธานเคยเป็นประธานร่าง กฎหมายนี้มาเองนะครับว่าเอาให้เกิดความง่ายกับประชาชน ประชาชนที่ไม่มีทนายความ

๒๓

ก็เขียนได้ เขียนภาษาชาวบ้านง่าย ๆ คำฟุ้ง เพราะฉะนั้นคำขอตรงนี้ผมคิดว่าไม่ควรต้องทำเป็นคำร้อง ควรจะให้ทำเป็นแค่คำขอย่าง ๆ ครับท่านประธานครับ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน ในเรื่องข้อ ๔๑/๖ ก็คงจะเป็นเรื่องที่เราเข้าใจว่าพรรคสองตกหล่นไปจริง ๆ แต่ผมคงไม่ใช้เวลามาบอกว่าต้องแก้เป็นแบบไหน เพราะผมคิดว่าสิ่งที่เพิ่มขึ้นมาในข้อ ๔๑/๑ ที่บอกว่า สถานะของผู้ขอถ้าหากว่าเดือนก่อนก็ได้รับยกเว้น แต่ว่าพอมาพรรคสองของข้อ ๔๑/๖ เขียนไว้เรื่องเดียวครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีกรณี ๒ เกิดขึ้น จะทำให้มีปัญหาในการพิจารณาของศาลปกครองเองในการใช้ระเบียบข้อนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะหารือท่านประธานว่าเป็นไปได้ไหมครับว่าให้ทางศาลปกครองท่านเอาตรงนี้กลับไปทบทวนจะได้ไม่ต้องมีปัญหาว่ายื่นญัตติมาพิจารณาอะไรกันอีกครั้งหนึ่งขอขอบคุณท่านประธานครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ต้องกราบขอบคุณท่านประธานนะครับที่ให้เวลาพวกเราอภิปรายปรึกษาหารือท่านค่อนข้างยาวพอสมควร ต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ แท้จริงแล้วกระผมไม่ลงไปในรายละเอียดเพราะว่าตั้งใจอยากจะปรึกษาท่านประธานต่อเนื่องจากท่านอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ เพราะถ้าท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านได้อ่านเจตนาหมายของท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่แจ้งไปยังเรา และอ่านตัวบทพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ ท่านประธานก็เป็นประธานคณะกรรมการการชู้ดนั้น ผมจำได้ดีนะครับ พวกเราเป็นกรรมการร่วมกับท่าน เราได้เขียนไว้ชัดครับว่า ระเบียบที่ส่งให้เรามาศึกษาดูวันนี้ในชั้นต้นท่านประธานต้องแจ้งมาให้พวกเราตรวจสอบแล้วก็มีเงื่อนไขที่ท่านประธานได้กรุณาบรรจุเพื่อให้เราทราบตรงนี้ก็เป็นการคำนึงถึงเงื่อนไข วันนี้วันที่ ๑๖ มีนาคม เงื่อนไขที่เหลืออยู่ที่เราจะยื่นญัตติเข้ามานี้ก็เหลืออีก ๑๙ วันนะครับ ก็คงนับไปถึงวันที่ ๔ เมษายน ที่นี้กราบเรียนท่านประธานครับว่า เมื่อพิจารณาอย่างนี้เราก็คงไปทำอะไรไม่ได้ เพราะญัตติที่จะเสนอเข้ามานี้ เราจะลงด้วยคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ทั้งหมด แล้วมีในกรณีเดียวคือให้ยกเลิก เพราะฉะนั้นคำถามที่เราถามว่าตรงนั้นไม่เหมาะ ตรงนี้เหมาะอะไรนี้ ผมยังมองไม่เห็นวิธีการ ซึ่งก็คงฝากท่านประธานคิดเหมือนกันว่าในกรณีที่ยื่นญัตติมาแล้วต้องลงมติว่ายกเลิกอย่างเดียว ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือ

บางส่วน ในกรณีที่มาชิกเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไข แม้ทางศาลปกครองจะรับไป ท่านจะรับไปอย่างไร จะไปแก้ไขก่อนมีญัตติมาหรือนับจากการที่มีญัตติแล้วไปแก้ไข ตรงนี้แหละครับท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ระเบียบวิธีของเราตรงนี้ชัดเจน เมื่อที่ท่านประธานท่านก็กรุณาไปถึงวาระอื่นแล้ว แต่บังเอิญท่านสมาชิกอาจจะยังติดใจ ยังคิดว่าไม่ได้มาอ่านกฎหมายตรงนี้ชัด ก็เลยขออภิปราย ก็เลยเป็นการอภิปรายไป ก็ไม่ได้เป็นการเสียหายครับ เพราะเป็นวันแรกที่เราประชุมกัน ความกรุณาของท่านก็ทำให้เราได้พูดกัน แต่อยากฝากว่าในกรณีอย่างนี้จะเข้ามาใหม่เราจะทำอย่างไรกัน จะแจ้งสมาชิก เอาตามกรอบเวลานี้ในวาระนี้ แล้วให้ไปพิจารณาตรวจสอบ แล้วยื่นญัตติเข้ามา ค่อยไปว่ากันตรงนั้นเลย แล้วที่สำคัญคือว่าญัตตินี้ไม่ใช่มาปรับปรุงแก้ไขเลยนะครับ ญัตติยกเลิก เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับท่านประธานครับ อยากให้สมาชิกชัดเจนแล้วก็ให้ตรงประเด็น ตรงเป้า เพื่อเราจะได้ปฏิรูประบบการอภิปรายของเราต่อไป ให้มันชัดเจนอย่างที่ ท่านประธานต้องการ ก็ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ก็ขอแค่นี้แล้วกัน นะครับท่านสมาชิกครับ เพราะว่าก็ได้พูดกันมาทั้งสองฝ่ายนี้นะครับ ทั้งหมดก็ ๗ ท่านแล้ว แล้วก็จริง ๆ ก็ต้องไปดูในมาตรา ๖ ของกฎหมายจัดตั้งศาลปกครอง ถ้าเราเห็นว่าตรงไหน ไม่ถูกไม่ควรใช้ ไม่ได้ อย่างไม่ก็เสนอเป็นญัตติเข้ามา แล้วถ้ามีเสียงคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด ให้ยกเลิกนะครับ ในทั้งหมดหรือบางส่วนก็ไปว่าตามนั้นก็แล้วกัน วันนี้ก็ถือว่า เรามีการสอบถามกัน ก็พอหอมปากหอมคอแล้วกันนะครับ ผมขอไปต่อไปเลยนะครับ ในระเบียบวาระที่ ๓

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพิฏฐ์มีอะไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมหรือท่านประธานนิตหนึ่งครับ ความจริงผมยกมือตั้งแต่ตอนแรกนะครับ ผมยกมือก่อนคุณพีระพันธุ์อีก และท่านรอง ลลิตาก็พยักหน้า ผมเข้าใจว่าท่านได้ส่งสัญญาณกันแล้ว และสิ่งที่ผมจะอภิปราย ผมเรียน ยืนยัน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวครับ ที่ขึ้นมาเนี่ยขอ ปรีกษา

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมต้องการอภิปรายท่านครับ

๒๕

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะอภิปรายเรื่องอะไร
ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : เรื่องที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อก็ผมบอกว่ามันไม่ใช่
เรื่องอภิปราย เพราะไม่ได้มีญัตติ เป็นเรื่องที่สมาชิกสอบถามกันนะครับว่าเรื่องราวเป็น
อย่างไร ก็เพื่อนำไปสู่การจะยื่นญัตติต่อไป ถ้าหากสงสัยในระเบียบของที่ประชุมใหญ่

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ใช่ครับ ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธาน
ครับ ความจริง

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาสั้น ๆ นะครับ ขอนิด
เดียวครับ และเป็นคนสุดท้ายนะครับ เชิญ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ ผมกราบขอบคุณ
ท่านประธานครับที่ให้โอกาสฝ่ายค้านได้แสดงความคิดเห็น เพราะตั้งแต่เริ่มต้นอภิปรายนี้
ผมนั่งฟังการอภิปรายอยู่ ฝ่ายค้านได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเพียงท่านเดียวครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพิฏฐ์ครับ เดี่ยว
พูดให้ตรงทั้งหมดมี ๗ ท่าน เป็นฝ่ายค้าน ๓ ท่าน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับผมเริ่มอย่างนี้นะครับ
เวลาท่านประธานจัดลำดับผู้อภิปราย ท่านต้องดูนะครับ คือบางครั้งผมยกมือขึ้น ผมเห็น
ท่านรองประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ครับ คุณนิพิฏฐ์ครับ
ถ้าไม่อย่างนั้นผมจะให้นั่งลงเพราะถ้าจะปรึกษาผม ผมบอกว่าเอาเรื่องนี้ที่จะพูดว่าจะ
สอบถามจะอะไรก็ว่าไป ผมได้ให้โอกาสทุกท่านใกล้เคียงกัน แต่อาจจะไม่สามารถชี้
ทุกท่านได้ คุณนิพิฏฐ์ว่าในประเด็นนี้ จะสอบถามอะไรผมจะ让他ชี้แจงครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม
กราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่กำลังอภิปรายต่อไปนี้ไม่ซ้ำกับท่านผู้อื่น แล้วผมคิดว่า
เป็นประเด็นที่ศาลปกครองและเพื่อนสมาชิกถ้ามีประเด็นจะยื่นญัตติขึ้นมาภายใน ๓๐ วัน
ถ้าเห็นด้วยกับแนวความคิดของผม เราก็สามารถยื่นญัตติได้ ผมอยากกราบเรียนท่าน
ประธานว่า ในข้อ ๔๑/๖ ผมอยากให้ทางผู้แทนของศาลปกครองดูไปด้วยนะครับ การยก

๒๒

เว้นค่าธรรมเนียมมีอยู่ ๒ กรณี คือไม่มีทรัพย์สินที่จะชำระค่าธรรมเนียมหรือว่าถ้าชำระค่าธรรมเนียมแล้วจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ในข้อ ๔๑/๖ วรรคสอง ถ้าปรากฏต่อศาลว่า คู่กรณีที่ยื่นคำขอ นั้นจะครบ ถ้าคู่กรณีที่ยื่นคำขอนั้นมีค่าธรรมเนียมอยู่แล้วในขณะที่ยื่นคำขอ และก็ความปรากฏต่อศาลให้ศาลรอการพิจารณาไว้จนกว่าคู่กรณีนั้นจะนำค่าธรรมเนียมมาชำระ ถ้าไม่ชำระก็ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ผมเรียนสอบถามท่านประธานผ่านไปถึงตัวแทนของศาลปกครองอย่างนี้นะครับว่า ในอดีตเราเคยมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับแนวคิดนี้มาตลอดนะครับ การตั้งต้นสิทธิสมมุติว่าผมตั้งต้นสิทธิฟ้องในศาลอุทธรณ์ ผมไม่มีทรัพย์สิน ผมสามารถได้รับการยกเว้นได้ นั่นคือสิทธิที่เกิดขึ้นในขณะที่ยื่นคำขอเช่นเดียวกับในกรณีที่มียอดเงิน อย่างเช่นที่ดิน ส.ป.ก. เราเคยเถียงกัน ผมเป็นเกษตรกร มีสิทธิได้รับที่ดิน ส.ป.ก. วันดีคืนดีผมสอบเป็นข้าราชการได้ ผมต้องคืนสิทธิที่ดินให้กับ ส.ป.ก. เพราะสิทธินั้นมันขาดขึ้นในภายหลัง ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ ถ้าในขณะที่ยื่นคำขอนั้นไม่มีเงินชำระค่าธรรมเนียม ต้องสาบานตนต่อศาล ศาลจะไต่สวน สมมุติว่าผมไปยื่นคำขอต่อศาลอุทธรณ์ ผมก็ต้องสาบานตนนะครับ ศาลปกครองก็ต้องไต่สวน อาจจะมีไต่สวนสักชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ผมลงจากศาล ศาลบอกว่าพวกรุ่นนี้มาฟังคำสั่งว่าจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือไม่ ผมลงจากศาล ผมเกิดคอบแห้งขึ้นมา ไปซื้อเครื่องดื่ม เปิดได้ฝาได้รับเงินล้านหนึ่ง กลับบ้าน อย่างนี้ผมต้องเสียค่าธรรมเนียมไหมครับ หรือกลับบ้านแล้วได้รับมรดกขึ้นมา มีทรัพย์สินขึ้นมา มีเงินขึ้นมา ผมต้องเสียค่าธรรมเนียมไหม สิ่งที่ผมกำลังถามก็คือ ถ้าเป็นไปได้แบบนี้ไหมครับ ผมอาจจะยื่นญัตติก็ได้ครับ หรือถ้าศาลปกครองนำไปแก้ไขเราก็ไม่ต้องยื่นญัตติ ท่านประธานดูข้อความใน ข้อ ๔๖/๖ ถ้ามีทรัพย์สินพอที่จะเสียค่าธรรมเนียม โดยมีอยู่แล้วในเวลาที่ยื่นคำขอให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม ในเวลาที่ยื่นคำขอนะครับ ถ้าไม่มีทรัพย์สินให้ยกเว้นให้ แต่ถ้าเป็นผมนะครับ ถ้าผมจะขอเดิมนะครับ หรือเพิ่มเติม หรือถ้าศาลปกครองเห็นด้วยผมจะขออย่างนี้ครับ โดยมีอยู่แล้วในเวลาที่ยื่นคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือมีขึ้นภายหลัง ถ้ามีขึ้นภายหลังก็มีเหตุที่ศาลปกครองจะเรียกค่าธรรมเนียมเพิ่มได้ หรือให้ชำระค่าธรรมเนียมได้ ผมเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงตัวแทนของศาลปกครองครับว่า ถ้าในขณะที่ยื่นคำขอไม่มีเงินชำระค่าธรรมเนียม แต่หลังจากนั้นมีเงินร่ำรวยขึ้นมา ศาลปกครองจะมีคำสั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมได้หรือเปล่า ขอขอบคุณครับ

๒๗

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอคุณอนุชานะครับ
ชี้แจงสั้น ๆ แล้วก็เมื่อที่ท่านสมาชิกท่านแนะนำครับ ในการชี้แจงก็ต้องพูดกับประธาน
เชิญครับ

นายอนุชา สุณสวัสดิ์ดิกุล (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ) : ท่าน
ประธานครับ สำหรับประเด็นที่ท่านถามมาก็คือว่า ถ้าเป็นในกรณีที่มีทรัพย์สินขึ้นใน
ภายหลังก็ศาลไม่สามารถสั่งให้เสียค่าธรรมเนียมศาลได้ครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประเด็นอื่น ๆ จะมีอะไร
ชี้แจงอีกไหม

นายอนุชา สุณสวัสดิ์ดิกุล (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ) : มี ๒ - ๓
ประเด็นครับท่านก็คือ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาสั้น ๆ เลยแล้วกัน
ครับ

นายอนุชา สุณสวัสดิ์ดิกุล (ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและวิชาการ) : ท่านครับ
ค่าธรรมเนียมในศาลปกครองนั้นก็จะมีเพียงประการเดียวก็คือ ค่าธรรมเนียมการฟ้องคดี
ค่าธรรมเนียมที่เป็นค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ก็จะไม่ มี เพราะฉะนั้นในการยื่นคำคำร้องก็จะมีครับ
ท่านครับ เรื่องสถาบันตัวก็สถาบันตัวกับเจ้าหน้าที่เพื่อให้สามารถที่จะส่งตัวสำเนา
คำสาบานไปให้คู่กรณีฝ่ายหนึ่งได้มีโอกาสโต้แย้งคัดค้านได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องรอที่จะ
สถาบันตัวกับศาล ซึ่งก็จะทำให้เร็วขึ้นในขั้นตอนนี้นะครับ ขออนุญาตนำเรียนเพื่อ
โปรดทราบนะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณนะครับ ขอไป
วาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

(นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ้างทอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีเรื่องอะไรครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ้างทอง) : ผมขออนุญาตที่ประชุมแห่งนี้
นะครับก่อนที่ท่านประธานจะเข้าสู่ระเบียบวาระอื่น

๒๘

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวไม่ทราบท่าน
สมศักดิ์จะ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ผมมีประเด็นครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ใช่ครับ จะอะไรครับ
ผมไม่อนุญาตแล้วครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ผมจะหารือ แล้วก็ขอชี้แจง
ต่อเพื่อนสมาชิกที่เมื่อสักครู่นี้ได้กรุณาพูดเปิดประเด็นขึ้นมาซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจมาก

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมศักดิ์ครับ
กรุณานั่งลงผมไม่อนุญาตแล้วครับ เมื่อผมได้บอกไปแล้วนะครับว่า ท่านนิพิฐฐ์เป็นท่าน
สุดท้ายแล้วนะครับ ขอเชิญนั่งลงครับ จะได้ดำเนินการต่อไปครับ แล้วนี่ผมเข้าไปถึง
วาระที่ ๔ แล้ว ขอเชิญนั่งลงครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานครับ ผมขอความ
กรุณาได้ไหมครับ เพราะว่าผมเป็นห่วงนะครับว่า

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่เป็นไรครับ ไปยื่น
ญัตติถ้าเห็นว่าในเรื่องที่ปรึกษาหารือกันเรื่องที่ชอบถามเมื่อสักครู่นี้มีปัญหาครับ ยื่น
ญัตติแล้วก็ได้อภิปรายกันได้เต็มที่นะครับ ขอเชิญนั่งลงครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานครับ มิใช่เป็นการ
เร่งยื่นญัตติครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมศักดิ์ครับ ท่านก็
เป็นรองประธานมาก่อน ขอความกรุณาครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ กำหนดวันและเวลาประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสมัยสามัญนั้นที่ประชุมเรายังไม่ได้กำหนด
วันและเวลาว่าจะประชุมกันอย่างไรนะครับ ก็อยากจะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติ

๒๙

ว่าจะประชุมกัน ข้อแรกก็คือสัปดาห์ละกี่วันแล้วก็ในวันใด ข้อที่ ๒ ก็คือจะกำหนดประชุมเวลาใด ดังนั้น

ประเด็นแรกก็คือใน ๑ สัปดาห์นั้นจะประชุมสัปดาห์ละกี่วัน แล้วถ้าตกลงกันว่ากี่วันแล้วจะเอาเป็นวันใด

ประเด็นที่ ๒ ถ้าได้วันก็วันและวันใดแล้วก็มาดูกันว่าเอาเวลาใดจะประชุมก็ขอเชิญท่านสมาชิกครับจะเสนอใหม่ครับว่าจะกำหนดประเด็นแรกก็คือ จะประชุมสัปดาห์ละกี่วันและวันใดครับ ขอเชิญคุณรังสิมาครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอ ๒ วันค่ะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ มีผู้รับรองใหม่ครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสนอ ๒ วันนะครับ เมื่อกี้เห็นทางคุณหมอวิชัยยกมือชี้ใหม่ครับ เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล พรรคไทยรักไทยจากอุดรธานี เพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้าน เสนอ ๒ วัน ในส่วนตัวก็เห็นชอบแล้วครับ แล้วก็คิดว่าเหมาะสมและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๑๖๐ ด้วย สมัยสามัญมีสองสมัยสามัญครับ เพราะฉะนั้นสัปดาห์ละ ๒ วัน แล้วก็สมัยสามัญหนึ่งไม่เกินประมาณ ๑๒๐ วัน ก็ถือว่าเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๒ มาตราครับ เหมาะสมครับ ๒ วันครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็แปลว่าเห็นชอบกัน นะครับว่าสัปดาห์ละ ๒ วัน แล้วใน ๒ วันนั้นจะเอาวันใดครับ เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ขออนุญาตต่อเนื่อง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี ก็เสนอว่าเป็น วันพุธกับวันพฤหัสบดี ซึ่งที่ประชุมที่ผ่านมาส่วนใหญ่ก็จะเรียบร้อย แล้วเป็นวันที่พวกเราได้ขึ้นมาหลังจากประชุมพรรคเสร็จแล้วนะครับ แล้วมีโอกาสได้ทบทวนข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่จะนำเข้าสู่สภาด้วย เที่ยนเสนอเป็น ๒ วัน วันพุธและวันพฤหัสบดีครับ และเรียนเสนอเวลาไปเลยได้ไหมครับ

๓๐

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียวครับ เขาประเด็นนี้ว่าตกลง ๒ วัน แล้วก็วันพุธกับวันพฤหัสบดี

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็เป็นอย่างที่เราทำกันทางปฏิบัติที่ผ่านมา ก็มาประเด็นที่ ๒ ก็คือจะเอาเวลาใดครับ เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทยจากอุดรธานี ที่ผ่านมาในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา เราประชุมช่วงบ่ายครับ แล้วก็ได้นื่องานมากพอสมควรที่เดียวนะครับ ผมคิดว่าในภาคบ่ายทั้ง ๒ ภาคนั้นคือ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไปนะครับ ทั้ง ๒ วัน เพราะเรื่องนี้เนื่องจากว่าในช่วงเข้าคณะกรรมการทั้ง ๓๑ คณะของเราจะได้ทำงานกัน เราก็จะได้มีโอกาสนำข้อปัญหาพี่น้องประชาชนไปแก้ในคณะกรรมการ เมื่อไม่ได้แล้วก็ค่อยมาเสนอเป็นญัตติหรือเป็นกระทู้ในภาคบ่ายต่อไป เรียนเสนอท่านประธานเป็นเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไปทั้ง ๒ วันครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทางคุณหมอวิชัยเสนอครับ ประชุมในภาคบ่ายตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป เชิญคุณรังสิมาครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วันคะ เหตุผลนะคะ ที่ดิฉันเสนอเป็นเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วัน เนื่องจากที่ผ่านมา นะคะ เราเริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา แต่กว่าจะครบองค์ประชุมบ่าย ๒ โมงกว่าแล้วนะคะ องค์ประชุมยังไม่ครบทำให้เสียเวลาในการเริ่มประชุม ประการต่อมาและประธานบางวันก็ปิดประชุมเร็ว ทำให้ไม่คุ้มกับเวลาที่ต้องเดินทางมา อย่างดิฉันอยู่จังหวัดสมุทรสงครามใกล้ก็ไม่มีปัญหา แต่อย่างนราธิวาสหรือว่าจากจังหวัดปัตตานีที่ไกล ๆ มากก็ไม่คุ้มกับที่ต้องเสียค่าเครื่องบิน และในวันพฤหัสบดีบางวันที่ผ่านมาท่านประธานอุทัยก็เพิ่มวันประชุมเป็นตอนเช้า

๓๑

เนื่องจากกระทู้และญาติในสภานี้มีมากและบางวันนายกรัฐมนตรีกໍไม่มาตอบกระทู้และรัฐมนตรีก็ไม่ได้มาตอบ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาประเด็นตรงนี้ก่อน คำอธิบายตรงนี้ไม่ต้องไปไกลขนาดนั้นนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรวงคราม) : นี่ดิฉันพูดถึงเหตุผลนะคะ ที่ดิฉันเสนอให้ประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ท่านต้องฟังเหตุผลดิฉันก่อนสิคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ฟังครับ แต่การมาตอบไม่ได้มาตอบมันไม่เกี่ยวกับจะประชุมเข้าประชุมเย็นนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรวงคราม) : ดิฉันให้เหตุผลว่ามันทำให้กระทู้ที่ต้องเลื่อนไปอีกแล้วมันก็ค้างในสภามาก เพราะฉะนั้นท่านอุทัยจึงได้เพิ่มวันพฤหัสบดีแล้วบางสัปดาห์ก็จะมีกรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ อย่างเช่น กกต. มาชี้แจงครึ่งวันยังสอบถามกันไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าควรที่จะเพิ่มวันประชุมให้คุ้มค่างกับเวลาที่จะต้องเดินทางมาคะ ขอขอบคุณคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณหมอวิชัยเมื่อก็เสนอญาติมีอะไรจะอธิบายประกอบการเสนอ เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตตวณิชกุล พรรคไทยรักไทยจากอุดรธานี คือถ้าไม่ให้เหตุผลประกอบเพิ่มเติมไปนี้พี่น้องประชาชนทางบ้านอาจจะเข้าใจผิด เข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เลือกมาไม่ค่อยอยากทำงาน แล้วก็ผมเรียนท่านประธานด้วย ๓ เหตุผลหลัก ๆ ครับ

ประการแรกท่านประธานครับ สภาเรามีข้อจำกัดเรื่องห้องประชุมอย่างมาก เนื่องจากว่าในช่วงวันจันทร์กับวันศุกร์จะมีการประชุมของวุฒิสมาชิก และขณะเดียวกันวุฒิสมาชิกก็มีคณะกรรมการสามัญของวุฒิสมาชิกไม่รวมวิสามัญนะครับ อีก ๒๓ คณะ ไม่รวมวิสามัญที่ตั้งขึ้นเป็นระยะ ๆ อีกเป็นจำนวนมากได้แย่งห้องประชุมกันครับ นี่ประเด็นที่ ๑ ถ้าเรามีการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ ผมว่าที่ท่านเพื่อนสมาชิกเสนอเข้าไปเลยถึง ๖ ทุ่มก็ว่ากันไป นั่นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ในของสภาเราเองเรามีคณะกรรมการสามัญ ๓๑ คณะ ซึ่งถือว่าครอบคลุมในรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินมากพอสมควรและครอบคลุมได้อย่างมาก ใน

๓๒

๓๑ คณะท่านประธานครับ จะต้องใช้ห้องประชุมเช่นเดียวกัน ท่านทราบไหมครับ บางคณะต้องประชุมวันพุธเช้า บางคณะต้องการประชุมวันพฤหัสบดีเช้า ทั้งสองเวลา และขณะเดียวกันประชาชนก็โทรศัพท์มาสอบถาม ทำไมเวลาในโทรทัศน์ออกไปไม่ค่อยเห็น พวกเรานั่งประชุมกัน เนื่องจากว่าส่วนหนึ่งติดประชุมสามัญครับ ห้องไม่มีต้องมาประชุมบ่อย และเราอยากให้ผู้แทนราษฎรเข้าประชุมสภายะยะ ๆ เวลามีกฎหมายเข้าหรืออะไรเข้าจะได้มีการอภิปรายแสดงความเห็นกัน ถ้าเรายังต้องจัดประชุมเข้าตลอดไปเข้าทั้ง ๒ วันเรียนได้เลยครับ ถ้าเห็นบางตาแล้วอย่าต่อว่ากัน เพราะเป็นเรื่องจริงครับถ้าอย่างนั้นแล้วกรรมการสามัญไม่ต้องทำงานเลย เพราะว่าเราต้องมานั่งประชุมสภาตลอด

เหตุผลที่ ๓ ท่านประธานต้องเรียนท่านประธานครับว่าวันนี้นางานของบ้านเมืองขยายขอบเขตกว้างไกลไปมาก ขณะเดียวกันรัฐมนตรีเองที่จะมาตอบคำถามนี่นะครับถ้าข้อกันประชุมกรรมการสามัญเข้าแล้วก็มีกระทู้มีญัตติในช่วงเช้าด้วยอะไรด้วย ผมเรียนได้ว่่าก็คงจะยาก แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องสามารถผ่อนปรนได้ครับท่านประธานครับ พอถึงสมัยสามัญที่ ๔ หรือว่าปีที่ ๔ รัฐบาลอยู่ครบวาระอยู่แล้ว พอถึงสมัยนิติบัญญัติที่ ๔ เป็นกระทู้อย่างเดียว คราวที่แล้วท่านประธานอุทัยให้เราประชุมภาคเช้าได้ซึ่งผมก็เห็นชอบเนื่องจากว่าเรามีกระทู้ค้างอยู่เยอะ ท่านครับก็เรียนเสนอด้วยเหตุผลหลัก ๓ ประการขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณนริศครับ

นายนริศ ชำนาญรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นริศ ชำนาญรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตอภิปรายเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณรังสิมา รอดรัศมี ขอร้องที่ต้องเอ่ยนาม เพราะว่าผมมีตัวเลขครับท่านประธานครับว่าในสภาชุดที่แล้วเราได้พิจารณากฎหมาย กฎหมายเข้าสภาทั้งหมด ๓๕๒ ฉบับ เราพิจารณาได้เพียง ๑๕๖ ฉบับ ค้างพิจารณา ๕๕.๖๘ เปอร์เซ็นต์ ญัตติทั้งหมด ๒๗๔ ญัตติ เราพิจารณาได้เพียง ๖๗ ญัตติ ค้างพิจารณา ๗๕.๕๕ เปอร์เซ็นต์ กระทู้ทั้งหมด ๕๐๓ กระทู้ พิจารณาได้ ๓๖๐ กระทู้ ค้างพิจารณา ๒๗ เปอร์เซ็นต์ ผมคิดว่าเปอร์เซ็นต์ค้างพิจารณาทั้งกฎหมาย ทั้งญัตติ ทั้งกระทู้ ที่กระผมนำเสนอต่อท่านประธานสภาคงเป็นเหตุผลเพียงพอที่จะขอความกรุณาฝ่ายรัฐบาลนะครับว่าขอให้ได้เริ่มพิจารณาประชุมสภาตั้งแต่วันที่ ๐๙.๓๐ นาฬิกา เพราะ

๓๓

ว่าการพิจารณาทั้งกฎหมายทั้งอดีต ทั้งกระทู้นั้นเป็นการแก้ไขปัญหาประชาชนเป็นการพัฒนาประเทศ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณธราพงษ์ครับ

นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานครับที่ให้โอกาสผมได้แสดงความคิดเห็น สำหรับเวลาในการกำหนดในการประชุมสภาของเราเนะครับ วันพุธ วันพฤหัสบดี ผมเห็นว่าในวันพุธประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เป็นเวลาที่เหมาะสมดีแล้ว ส่วนวันพฤหัสบดีผมเห็นว่าน่าจะให้มีการประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกาครับ เพราะเนื่องจากว่าในช่วงเช้าอาจจะเป็นวาระเดียวคือวาระในเรื่องของกระทู้ทั้งหมดแล้วก็ถึงเวลาช่วงบ่ายเพราะปกติเวลา ๔ ปีเต็มที่เราปฏิบัติมา เราจะมีกระทู้สดอยู่ ๓ กระทู้ แล้วก็กระทู้แห่งอีก ๓ กระทู้ ซึ่งตอนภาคบ่ายเราอาจจะดำเนินการตามปกติก็ได้ แต่ว่าตอนช่วงเช้าถ้าเป็นไปได้แต่ด้วยเหตุผลที่เพื่อนสมาชิกคุณหมอวิชัยให้ข้อคิดเห็นว่าสมาชิกบางท่านประชุมกรรมวิธีการ แต่ผมเห็นว่าในวาระกระทู้ตามระเบียบข้อบังคับแล้วองค์ประชุมเราไม่จำเป็นต้องใช้เกินกึ่งหนึ่งก็ได้เนะครับ เพราะผมเชื่อว่าผู้ที่มีกระทู้มีวาระที่จะต้องถามก็สามารถที่จะนั่งประชุมในห้องประชุมสภาได้ แต่ว่าส่วนผู้ที่มีมติวาระการประชุมกรรมวิธีการก็สามารถเข้าห้องประชุมได้ในห้องกรรมวิธีการ ก็ขอโปรดพิจารณาด้วยเนะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อันนี้ไม่ใช่อภิปรายจะเสนอเป็นอดีตใหม่ เพราะว่ากรณีแรกเขาเสนอ ๑๓.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วัน กรณีที่ ๒ เขาเสนอ ๐๙.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วัน อันนี้ของคุณธราพงษ์เสนอ ๑๓.๓๐ นาฬิกา ของวันพุธ วันพฤหัสบดีเสนอ ๐๙.๓๐ นาฬิกาจะเสนอเป็นอีกอดีตหนึ่งหรือเปล่าครับ

นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : เสนอครับ ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสนอก็คือขอผู้รับรองด้วยครับ

นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คราวนี้มาทางคุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร เชิญครับ

๓๔

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ จริง ๆ กับอันนี้ ก็เสนอเป็นญัตติแล้วท่านประธานครับ เป็น ๓ ญัตติใช่ไหมครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะนี้ ๓ ญัตติ คุณสุพัฒน์จะญัตติที่ ๔ หรือว่าจะสนับสนุนญัตติไหน

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ผมไม่ได้เสนอเพิ่มเติม แต่ว่าขอสนับสนุนญัตติที่ ๓ ครับ เพราะว่าในการทำงานในสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ผ่านมาคือ วันพุธเริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดีนั้นซึ่งเหตุและผลสภาเดิมก็คือ ต้องการที่จะให้กรรมาธิการชุดต่าง ๆ ทั้งสามัญ วิสามัญได้ประชุมไปด้วยกันได้ การประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีกระทู้ถามในช่วงเช้าก็จะทำให้ช่วงบ่ายนั้นสามารถพิจารณา เรื่องกฎหมายต่าง ๆ ไปได้เช่นเดียวกัน ฉะนั้นเพื่อต้องการให้สภาราบรื่นทั้งการประชุม สภาผู้แทนราษฎรและการประชุมในส่วนของกรรมาธิการสามัญและวิสามัญ ผมก็เห็น ด้วยตามญัตติที่ ๓ นะครับ เพื่อต้องการที่จะให้มีการประชุมวันพุธเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดีช่วงเช้าในสภาใหญ่ก็มีการประชุมเรื่องกระทู้ถามนะครับ และกรรมาธิการซึ่ง ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องของการตั้งกระทู้ถามก็สามารถไปประชุมในกรรมาธิการได้ ช่วงบ่ายองค์ ประชุมจะได้ครบในการประชุมสภา ผมจึงเรียนสนับสนุนญัตติที่ ๓ ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอคุณประกิจครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ ครับว่า เริ่มต้นจริง ๆ แล้วต้องนำมาเรียนปรึกษากันอีกครั้งหนึ่งก็คือว่า ท่านคุณหมอวิชัย เป็นผู้เสนอญัตติและมีผู้รับรองถูกต้อง ต่อมาคุณรังสีมาเสนอยังไม่มีการรับรองญัตติแต่มี การอภิปรายประกอบญัตติ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทราบแล้วครับ กำลังจะ ขอให้เสนอผู้มีรับรองครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ทีนี้จากนั้นมาท่านก็ กำหนดให้ทั้ง ๒ ฝ่ายมีการอภิปรายประกอบสนับสนุนกันว่าจะ ๙ โมงเช้าทั้ง ๒ วัน หรือ ตอนบ่ายทั้ง ๒ วัน ปกติว่ามีรายชื่อที่ ๓ เสนอขึ้นมาอีกเป็นอีกญัตติหนึ่ง ซึ่งผมเห็นว่าญัตติ ๒ ญัตติที่พูดตอนแรกมันเป็นข้อยุติทั้งหมดแล้ว ดังนั้นมีการอภิปรายต่อไปจะต้องเป็น

๓๕

อภิปรายสนับสนุนว่าจะเอา ๙ โมงเช้าทั้ง ๒ วัน หรือตอนบ่ายทั้ง ๒ วัน แค่นั้นเองครับ แต่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับ แต่นี่ปรากฏว่ามีฝ่ายที่ ๓ เสนอและมีผู้สนับสนุนฝ่ายที่ ๓ อีก ดังนั้นผมเห็นว่า ไม่ชอบด้วยข้อบังคับ ผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานครับอยากให้อภิปรายสนับสนุนทั้ง ๒ ฝ่าย อย่างที่เป็นไปตอนแรก อย่างนั้นผมว่าจะชอบด้วยข้อบังคับครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาประเด็นแรกก่อนครับ เมื่อสักครู่นี้ที่คุณรังสีมาเสนอแนะครับว่าประชุม ๐๙.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อสักครู่นี้ทางเลขาธิการท้วงติงว่ายังไม่ได้รับรอง ขอเชิญมีใครจะพูดอีกไหมครับ คุณเอกภาพเชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย ผมขอสนับสนุนคุณหมอวิชัยครับ เหตุผลนะครับ ๔ ปีที่ผ่านมาเราได้กำหนดหลักการไว้ ประชุมบ่ายวันพุธและบ่ายวันพฤหัสบดี แล้วก็ทำราบรื่นกันดีนะครับ แล้วก็ถ้ากฎหมายมากหรือว่ากระทู้นะครับก็เป็นอำนาจของสภาแห่งนี้หรือว่าของประธานสภาเองนะครับที่จะบรรจุระเบียบวาระภาคบ่ายก็ได้ เป็นอำนาจของท่านประธานและที่ประชุมสภานะครับ ผมว่าวันนี้ตอนเช้าได้เนะครับ อยู่ที่ท่านประธานและที่ประชุมสภานะครับ ผมว่าวันนี้เราน่าจะกำหนดหลักการไว้ก่อนนะครับ หลักการเบื้องต้นว่าน่าจะเอาประชุมบ่ายทั้ง ๒ วัน คือ วันพุธวันพฤหัสบดี ถ้ามีกระทู้นะครับหรือว่ามีญัตติเยอะเราค่อยว่ากันใหม่เป็นราย ๆ ไปครับ ผมเห็นด้วยกับหมอวิชัยครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณหมอเปรมครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ขอกราบเรียนท่านประธานครับว่าตามที่มีผู้เสนอว่าควรมีการประชุมเริ่มต้น ๑๓.๓๐ นาฬิกา ทั้งวันพุธและวันพฤหัสดีนั้นเป็นสิ่งที่น่าจะเหมาะสมแล้ว แต่ในกรณีที่ว่าภารกิจของทางสภาผู้แทนราษฎรมาก มีวาระต่าง ๆ ที่ค้างค้ำท่านประธานก็ชอบที่จะนัดหมายเพิ่มเติมได้ในวันพฤหัสดีเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ในโอกาสที่เหมาะสมเป็น

๓๖

คราว ๆ ไป ถ้ามีข้อตกลงอย่างนี้ผมคิดว่าทุกฝ่ายก็จะได้รับประโยชน์ทั้งพี่น้องประชาชนที่ติดตามการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรก็จะได้รับประโยชน์มากด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณธราพงษ์ครับ คนสุดท้ายแล้วนะครับ เพราะเข้าใจเหตุผลกันหมดแล้ว

นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ (อุตรธานี) : ขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธราพงษ์ สีลาวงษ์ ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นคนเสนอญัตติข้อที่ ๓ ซึ่งเท่าที่ฟังจากท่านสมาชิกท่านคุณหมอบรมศักดิ์ เพียยุระ แล้วก็ท่านเอกภาพ พลซื่อ ที่เสนอแนวความคิดขึ้นมานั้นผมก็ค่อนข้างที่จะเห็นด้วย ถ้าหากเป็นไปได้ จริง ๆ แล้วในการกำหนดประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วัน ก็เป็นวันที่เหมาะสม เพียงแต่ผมเป็นห่วงในเรื่องถ้าหากมีกระทู้มากจนเกินไป แต่ถ้าหากเป็นอย่างนั้นถ้าท่านประธานจะกรุณาให้มีเป็นบางวันบ้างก็ได้ในการที่หากเห็นว่ากระทู้มันเยอะเกินไปแล้ว ดังนั้นผมก็คิดว่าเห็นด้วยก็จึงขอถอนญัตติข้อที่ ๓ ของผมครับท่านประธานที่เคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ขณะนี้ก็มีอยู่ ๒ ญัตตินะครับ คุณอลงกรณ์มีอะไรไหมครับ ขอสั้น ๆ เลยครับ สนับสนุนหรือว่า

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานในการให้เหตุผลบางประการ ในการสนับสนุนให้มีการเริ่มประชุมตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ทั้งวันพุธและวันพฤหัสบดี ทั้งนี้ เนื่องจากว่ามี การโต้แย้งด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงบางประการในลักษณะที่ไม่สนับสนุน โดยเฉพาะ เรื่องของการประชุมคณะกรรมการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเป็นกลไกหนึ่งในการทำงาน แต่ว่าในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการประชุมในปลายของวันพุธและวันพฤหัสบดีก็ตาม ก็ได้มีการนัดประชุมซ้อนของการประชุมทั้งกรรมการสามัญและวิสามัญในช่วงของการประชุมใหญ่อยู่แล้ว แล้วก็เป็นที่รับทราบโดยทั่วไปของสาธารณชนว่าเวลาที่จะมีการลงมติก็จะกลับเข้ามาลงมติ ด้วยเหตุนี้เองถ้าหากว่าเราได้จัดระบบเกี่ยวกับเรื่องของการประชุมกรรมการเสียใหม่ ขณะเดียวกันการเพิ่มระยะเวลาการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ก็จะยิ่งทำให้ปริมาณงานที่มีมากและเห็นได้ดังตัวอย่างที่ท่าน ส.ส. นริศ ขำนุรักษ์ ขออภัยต้องเอ่ยนาม ได้ยกเป็นสถิติ นั้น ก็เป็นข้อประจักษ์พยานชัดเจนว่าเมื่อปริมาณเพิ่มขึ้น และงานคั่งค้างมาในสภาชุดนี้ซึ่งเราก็ได้เพิ่มค่าตอบแทนใหม่จากเดิม

๓๗

ด้วย ขณะเดียวกันเม็ดเงินเพิ่มงานเก่าก็ค้างและจะเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องเพิ่มเวลาประชุม ขณะเดียวกันกระผมเชื่อว่าใน ๑๒๐ วันของสมัยประชุมนั้น เราประชุมกันใน ๑ สัปดาห์เพียงแค่ว่า ๒ วัน ซึ่งความจริงนั้นน้อยอยู่แล้ว การจัดระบบการประชุมคณะกรรมการนั้น ก็ไม่ควรจะมาอ้างเหตุผลในเรื่องของวันหยุดและวันหยุดพิเศษซึ่งเป็นการประชุมใหญ่ แต่ว่าน่าที่จะมีการประชุมเพิ่ม แล้วแต่คณะกรรมการแต่ละคณะพยายามประชุมวันศุกร์หรือวันอังคารก็สุดแล้วแต่ แต่ว่าอย่าได้เอาเหตุผลในเรื่องคณะกรรมการมาอยู่เหนือในเหตุผลของการประชุมใหญ่ ซึ่งกระผมเชื่อว่ากฎหมายสำคัญ ๆ ที่จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกนั้นยังมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ๒. ก็คือว่าปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่จะผ่านมาในรูปของญัตติ กระทำก็ดีนั้นก็จะมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาเศรษฐกิจที่กำลังปะทุอยู่ขณะนี้ นอกจากนั้นแล้วกระผมเชื่อว่าเรื่องของกระทำจะมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าในเรื่องของปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า ไม่ว่าจะเป็น ส.ส. ฝ่ายค้านและรัฐบาลนั้น ก็มีความประสงค์จะทำหน้าที่ในการตอบสนองต่อปัญหาที่ประชาชนได้ร้องเรียนมา ด้วยเหตุนี้เองกระผมคิดว่าถ้าหากเราจะได้ปรับกระบวนการทำงานเสียใหม่ของสภาผู้แทนราษฎร ด้วยการเพิ่มวันประชุม ดังกล่าว ซึ่ง ส.ส. ก็มากัน ทั้ง ๒ วันอยู่แล้วละครับ เพียงแต่ว่าไม่ได้เข้ามาในห้องประชุมใหญ่เท่านั้น ถ้าหากว่าจะได้ขยายเวลาของการประชุม กระผมเชื่อว่าประเทศไทยและประชาชนก็จะได้ประโยชน์โดยตรงจากการปฏิบัติหน้าที่ของเราด้วยความเข้มแข็งครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ขอท่านนครครับ เชิญครับ เพราะยกมีอันแล้ว

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นครมาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ อันที่จริงเหตุผลที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอไป ผมขออนุญาตที่จะสนับสนุนญัตติของท่าน ส.ส. รังสิมา ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นท่านนริศ ท่านอลงกรณ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้ให้เหตุผลไปค่อนข้างที่จะคล้ายคลึงกัน ผมขออนุญาตเสริมอีกเล็กน้อยนะครับ เพื่อที่จะไม่ให้เสียเวลาของที่ประชุม ก็คือไม่ว่าจะเป็นเรื่องรับทราบขององค์กรอิสระ หรือว่าองค์กรตามรัฐธรรมนูญหลายองค์กรที่ยังค้างอยู่ โดยเฉพาะประเด็นบางองค์กรนะครับ เสนอต่อสภาแห่งนี้ในเวลาที่เหมาะสม อย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการ

๓๘

ตรวจเงินแผ่นดิน ก่อนที่สภาได้รับทราบอย่างเป็นทางการ เสนอมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔
รับทราบปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ อย่างนี้ ถือว่าค่อนข้างที่จะล่าช้าแล้วก็ไม่ทันเหตุการณ์
ในกรณีที่ได้รับทราบองค์การตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่จะต้องรายงานต่อรัฐสภา

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องญัตติแล้วก็กระทู้จะค้างอยู่ในที่ประชุมมาก ผมเป็น ผู้หนึ่ง
ที่เป็นผู้เสนอกระทู้โดยตรง คือกระทู้จะมีอยู่ ๓ แบบ กระทู้อันที่ ๑ ก็คือกระทู้สด ที่ทาง
รัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะต้องมาตอบทุกบ่ายวันพฤหัสบดี ซึ่งสภาเราจะมีแค่เพียง
สัปดาห์ละ ๓ กระทู้ กระทู้ที่ ๒ ก็คือกระทู้ทั่วไป ซึ่งกระทู้ทั่วไป สมาชิก ส.ส. จำนวน ๕๐๐
ท่าน ท่านได้เสนอค้างอยู่ในสภานี้มากทีเดียว ในส่วนของผมในสมัยที่แล้วได้เสนอกระทู้
ถาม ทั่วไปต่อที่ประชุมสภานี้มาก แล้วก็ยังค้างอยู่มาก ซึ่งพอหมดวาระก็ไม่มีคำตอบก็
น่าเสียดายที่ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนไม่ได้รับการแก้ไขเพราะไม่ได้รับการ
ตอบจากรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอันนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าเสียดายและก็ร่างพระราชบัญญัติหลาย
ฉบับไม่ว่าจะเป็นสภาการเกษตรหรือกฎหมายป่าชุมชนหรือว่าอะไรต่าง ๆ นะครับที่ว่า
เป็นร่างกฎหมายที่ค้างสภาอยู่ ทีนี้ถ้าเกิดเราไม่ได้กำหนดว่าไม่ได้กำหนดเฉพาะวัน
พฤหัสบดีเข้าจะต้องพิจารณากระทู้อย่างเดียว เราก็สามารถที่จะหยิบยกร่างพระราช
บัญญัติหรือญัตติที่สำคัญ ๆ เร่งด่วนเอามาเพื่อที่จะระดมมันสมอง ระดมความคิด
สติปัญญาของ ส.ส. ทั้ง ๕๐๐ ท่านนั้นนะครับ ซึ่งเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยร่วมกัน
แก้ไขผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์ขอพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนี้นะครับท่านสมาชิก
ครับคือถ้าเหตุผลนั้นมันซ้ำกับคนก่อน ๆ เราก็คงไม่ต้องนะครับมันจะมีเหตุผลอะไร
เพิ่มเติมมาเอาแค่นั้นแล้วกันนะครับ ขอเชิญนายแพทย์ชลน่านก่อนครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์
ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคไทยรักไทย ผมขออนุญาต
สนับสนุนผลเหตุขอสนับสนุนญัตติของการกำหนดเวลาประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
แห่งนี้ในญัตติที่ ๒ คือเริ่มวันพุธเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา และวันพฤหัสบดีเวลา ๑๓.๓๐
นาฬิกา ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลโดยรวมที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณานำเสนอแล้วนั้น
เป็นหลักการและเป็นเหตุผลสำคัญ ประเด็นที่ผมขออนุญาตเพิ่มเติมท่านประธานครับ
การกำหนดวาระประชุมขณะที่พวกเรากำลังปรึกษาหารือโดยมีท่านประธานได้กรุณาให้
พวกเราได้แสดงความคิดเห็นตรงนี้ถือว่าการกำหนดวาระปกติเป็นสิ่งที่ต้องกำหนด

๓๙

เป็นปกติก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เป็นปกติพวกเราก็ต้องมีหลักการที่ต้องมองให้รอบด้านว่ามันจะต้องเป็นปกติไม่ใช่ภาวะพิเศษหรือเพิ่มเติมเข้ามา เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราได้ปฏิบัติยึดถือกันมานี้ครับค่อนข้างจะลงตัวพอสมควรและมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตลอด เพราะฉะนั้นเป็นเหตุผลข้อแรก เพราะฉะนั้นความเป็นปกติตรงนี้อาจจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านนะครับ ถ้าเราคงความเป็นปกติตรงนี้นะครับแล้วสิ่งที่เราทำมานี้ผมยกตัวอย่างเช่น ในวันพุธนี้เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เราไม่เคยกำหนดครับว่าเราจะสิ้นสุดตรงเวลาใด ขอเพียงแต่ท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ เราได้ให้ความสำคัญกับการประชุมตรงนี้นั้นถึงเวลาที่สิ้นสุดที่เหมาะสมจริง ๆ แล้วผมคิดว่าไม่จำเป็นครับที่ต้องขยับขึ้นมาเป็น ๐๙.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดีก็เช่นเดียวกันครับ ถ้าเราให้เวลาเต็มที่ในช่วงบ่าย ซึ่งเราไม่มีลักษณะเป็นปลายเปิดอยู่แล้วนี่เราก็ทำงานได้เต็มที่นั้นเป็นเหตุผลอันที่ ๑ นะครับ เพื่อคงความเป็นปกติ

เหตุผลอันที่ ๒ ครับ กรณีถ้ามีเรื่องมีราวที่มีความจำเป็นจริง ๆ นะครับ ก็เป็นอำนาจของท่านประธานเป็นอำนาจของทางสภาที่จะได้พิจารณาเพิ่มเติมเข้าไปซึ่งเราก็เคยกระทำกันอยู่แล้วก็ประสบผลสำเร็จด้วยดีนะครับแก้ไขปัญหาได้

เหตุผลอันที่ ๓ ท่านประธานครับ เป็นเหตุผลที่ผมคิดว่าจำเป็นมากที่สุดสภาของเราที่เป็นหน้าเป็นตาพี่น้องประชาชนคอยเฝ้าดูอยู่ความคาดหวังในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมีคุณภาพนั่นคือความสำคัญมากกว่าปริมาณที่ได้เอามาและก็ไม่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นถ้าเราให้เวลาสภาประชุมเต็มที่ในช่วงบ่ายโดยไม่มีลักษณะอื่น ๆ เรื่องอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องให้ท่านสมาชิกมีความวอกแวกมีความกังวลแล้วนี่ผมคิดว่างานของเราจะมีคุณภาพ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับถ้าช่วงบ่ายแล้วกำหนดเวลาประชุมจริง ๆ แล้วนี่ท่านประธานกรุณาขอร้องท่านประธานคณะกรรมการนะครับ ว่าถ้าท่านจะจัดประชุมช่วงบ่ายนี้ น่าจะจัดไม่ได้ เราให้เวลาเช้าเขาเต็มที่ครับ เช้า ๒ วัน วันพุธกับวันพฤหัสบดี และถ้าท่านประธานขยันก็มีวันอังคารอีกวันหนึ่งครับก็สามารถที่จะประชุมคณะกรรมการได้ เว้นวันจันทร์กับวันศุกร์ซึ่งทางวุฒิสภาเขาใช้อยู่ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าตรงนี้น่าจะเป็นเหตุผลสำคัญอีกเหตุผลหนึ่งท่านประธานครับว่า การประชุมคณะกรรมการในขณะนี้ผมคิดว่ามีความสำคัญไม่น้อยกว่าการประชุมในห้องประชุมใหญ่ของเรา ภาพขณะนี้ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนเห็นว่าเราทำงานเฉพาะห้องประชุมใหญ่ แต่ว่าการประชุมในคณะกรรมการทั้งที่สมาชิกหลายท่านพยายามให้

ความสนใจทำงานแต่ภาพไม่ออก สื่อก็ไม่ค่อยได้ออก เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วเราทำงานเต็มที่ ส่วนหนึ่งอยู่ในห้องประชุมเล็กซึ่งเป็นห้องประชุมคณะกรรมการ แต่ว่าสิ่งที่จะมีโอกาสนำผลของการประชุมคณะกรรมการมาเสนอตรงนี้ค่อนข้างน้อยท่านประธานครับ ผมอยากจะให้โอกาสตรงนั้นเพื่อนำผลงานตรงนั้นมาบอกกล่าวในที่ประชุมใหญ่ตรงนี้ด้วยก็จะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกาทั้ง ๒ วันมีความเหมาะสมอย่างที่สุดครับ แล้วก็เพิ่มเติมในประเด็นที่เห็นว่ามีผลสำคัญ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อสักครู่นี้เห็นคุณเอกพจน์ ปานแย้ม ยกมือ ไม่เอาแล้วนะครับ ก็ขอไปทางคุณสาทิพย์ เชิญครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตรัง ผมคิดว่าข้อเสนอของพวกเราที่ได้เสนอเป็นญัตติเอาไว้สำหรับการประชุมสภานั้น ต่างฝ่ายต่างก็มีเหตุผลในการที่จะเสนอความเห็นของตนเอง ซึ่งขณะนี้ก็ดูเหมือนว่าเราก็มีอยู่ ๒ ญัตติที่เสนอมาก็คือฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าอยากให้เริ่ม ๑๓.๓๐ นาฬิกา ทั้ง ๒ วัน คือวันพุธกับวันพฤหัสบดี อีกฝ่ายหนึ่งก็อยากให้เริ่มตอน ๐๙.๓๐ นาฬิกา แต่ว่าท่านประธานครับ ผมถือโอกาสนี้หารือทั้ง ๒ ญัตตินะครับว่า ถ้าเป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของสภา ความจริงเราสามารถที่จะตกลงกันได้ ข้อเสนอของผมนั้นก็คือ ถ้าหากว่าเราพิจารณาโดยยึดถือประสิทธิภาพของการประชุม โดยดูจากบทเรียนของการประชุมสภาเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ท่านประธานจะเห็นข้อเท็จจริงเหมือนกับที่เพื่อนสมาชิก คือท่านนริศ ประธานโทษเอี่ยมนามท่าน ได้เสนอไปแล้วว่ามันก็มีญัตติรวมถึงวาระต่าง ๆ ค้างอยู่เป็นอันมาก ทีนี้ถ้าหากว่าเราดูจากบทเรียนเช่นที่วาระนั้นและให้เกิดประสิทธิภาพ แล้วพิจารณาจากข้อเท็จจริงครับ ข้อเท็จจริงก็คือว่า ส.ส. เขตที่มาจากทั้ง ๔๐๐ เขต ทั่วทั้งประเทศเวลาเขามาประชุมสภาที่กรุงเทพฯ อย่างน้อยที่สุดเขามาวันอังคาร เพื่อที่จะประชุมพรรค บางท่านก็อาจจะมาวันพุธ ในกรณีทีอาจจะมีการกิจ แต่เขาจะอยู่กรุงเทพฯ ตั้งแต่วันอังคารไปวันพุธ และอยู่จนกระทั่งถึงวันพฤหัสบดีในตอนเย็น เพราะฉะนั้นจะอย่างไรก็ตาม วันพฤหัสบดีตอนเช้า ส.ส. โดยส่วนใหญ่ก็อยู่สภาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราประชุมวันพุธ ๑๓.๓๐ นาฬิกา ผมคิดว่านั่นเป็นเรื่องของกฎหมาย ซึ่งประโยชน์มันเกิดขึ้นกับรัฐบาลโดยหลักอยู่แล้ว และเกิดขึ้น

กับประชาชนด้วย พอถึงวันพฤหัสบดีครับ ในภาคเช้าถ้าเราเริ่ม ๐๙.๓๐ นาฬิกา อย่างน้อยที่สุดกระทำเรื่องรับทราบหรืออนุมัติบางอย่าง ซึ่งจะเป็นเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่ ส.ส.ของเราทั้ง ๔๐๐ เขต รวมถึงบัญชีรายชื่อ เราก็รับความเดือดร้อนนั้นมาแล้วก็สะท้อนเข้าสู่สภา ในตอนบ่ายเมื่อเริ่มกระทำสุด ท่านประธานจะเห็นจากสภาชุดที่แล้วนะครับ กว่าจะเริ่มประมาณบ่ายโมงครึ่งกว่าจะเสร็จบางที่ ๓ โมงครึ่ง ๔ โมง พอถึง ๕ โมงพวกเราหลายคนก็ต้องรีบกลับไปพื้นที่ อันนี้คือข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในสภาครั้งที่แล้ว ผมเลยถือโอกาสนี้หารือกับฝ่ายรัฐบาลนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธานคณะกรรมการประสานงานพรรครัฐบาลนี้ นะครับว่า เป็นไปได้ไหมครับที่ วันพุธเราเริ่ม ๑๓.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดีเราเริ่ม ๐๙.๓๐ นาฬิกา แล้วอาจจะเลิกช่วงเย็น ๕ โมง ๖ โมง ทุกคนได้กลับสมประโยชน์ทุกฝ่ายผมคิดว่าอันนี้จะเป็นทางออกที่ดีที่สุด แล้วถ้าทางฝ่ายรัฐบาลสามารถจะรับข้อนี้ได้ก็จะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์มาก ส่วนกรณีที่ท่านอาจจะบอกว่าถ้ามีวาระเพิ่มค่อยนัดประชุมเพิ่ม สมมุติว่าเดิมวันพฤหัสบดี ๑๓.๓๐ นาฬิกา แล้วถ้าเยอะค่อยมานัด ๐๙.๓๐ นาฬิกา ผมเรียนท่านประธานว่าเป็นปัญหาเหมือนกันครับ เพราะคนที่อยู่ต่างจังหวัดก็ดี หรือคนที่มาทำงานในกรุงเทพฯ ก็ดี ก็อาจจะมีนัดหมาย ก็จะเป็นเรื่องยากที่จะจัดเวลา ผู้เราจัดไว้เลยว่า ๐๙.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดี ทุกคนก็กำหนดวันเวลาตัวเองได้ชัดเจน การทำงานก็เกิดประสิทธิภาพผมหารือ นะครับ เพื่อท่านประธานวิปรัฐบาลกับฝ่ายรัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงข้อเสนอขอของท่านก็จะสมประโยชน์ทุกฝ่ายครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญ คุณหมอวิชัย ท่านสุดท้ายแล้วกันนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล พรรคไทยรักไทย จังหวัดอุดรธานี ท่านประธานครับ จริง ๆ เหตุผลทางพี่น้องทางฝ่ายค้านก็มีเหตุผลอยู่ แต่ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ เผอิญเพื่อนสมาชิกผมท่านหนึ่งเพื่อนผมเองครับ ท่านลองกรณได้กล่าวถ้อยคำบางเรื่องซึ่งไปถึงพี่น้องประชาชน อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ เข้าใจว่าหลังจากการเพิ่มเงินเดือนขึ้นมาบางส่วนแล้วผู้แทนเราจะยังทำงานเหมือนเดิมอยู่หรือไม่ ผมเรียนผ่านท่านประธานไปถึงพี่น้องประชาชนและเพื่อนสมาชิกซึ่งจะยกมือสนับสนุนญัตติผมได้สบายใจว่างานของสภาที่ผ่านมาใน ๔ ปีที่แล้ว เผอิญท่านเลขาธิการได้แถลงไปหมดแล้วนะครับ

๔๒

ท่านอย่างไรก็กรุณาได้มาแจกพวกเราด้วย ทั้งกฎหมาย ญัตติ ทั้งอะไรทั้งหมด กระทั่งทั้งหมดที่ผ่านไป ในสมัยที่แล้ว ๔ ปี เรียนท่านอย่างนี้ครับว่ามีผลงานมากที่สุดในสภาชุดหนึ่งก็ว่าได้ในรอบหลาย ๆ สิบปีที่ผ่านมา นั่นประเด็นที่หนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ถ้าจะประชุมเข้าวันพฤหัสบดี ผมเรียนได้ว่าก็จะเกิดเหตุเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ก็คือนั่งอยู่โหรงเหรงมาก นั่นประเด็นที่หนึ่ง ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ต้องเรียนอย่างนี้ครับ ที่ผ่านมาช่วง ๓ - ๔ ปีที่สภาชุดที่แล้ว ท่านประธานอุทัย พิมพ์ใจชน ซึ่งเป็นประธานของสภาเรา ท่านรองสุชาติก็นั่งอยู่ที่นี้ได้เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้หารือก่อนเข้าสู่วาระการประชุมประมาณครึ่งชั่วโมงซึ่งถือเป็นนิมิตหมายที่ดีมาก เพื่อนสมาชิกทั้งสองฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลได้ใช้ช่วงเวลานั้นแทนที่จะตั้งกระทู้ก็เสนอเป็นเรื่องหารือแล้วท่านประธานก็ส่งหนังสือไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปถึงรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง และได้ตอบพวกเรามาบางเรื่องก็สำเร็จเร็ว บางเรื่องก็ช้า บางเรื่องอาจจะได้รับการพิจารณาน้อยหน่อย แต่ว่าก็ถือว่าในนามสภาเรา ได้ติดตามงานเต็มที่ ท่านครับ ครึ่งชั่วโมงนั้นนะครับ เพื่อนสมาชิกได้หารืออย่างน้อย ๆ แต่ละวันนะครับ วันพุธที่วันพฤหัสบดีที่นี้ประมาณ ๕ - ๖ ครั้งครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาแล้วกระมังครับ เอาสั้น ๆ แล้วกันครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ขอเรียนท่านประธานว่า ผมเองยังอยากจะฝากท่านประธานไปถึงเพื่อนสมาชิกว่างานที่ผ่านมาดีมากแล้ว และคราวนี้ถ้าเกิดว่าจำเป็นที่จะต้องเกิดมีกระทู้ค้างเยอะ หรือมีญัตติค้างเยอะ ในสมัยประชุมสามัญทั่วไปของปีหน้าค่อยเพิ่มก็ได้ครับ แล้วก็ถือเป็นญัตติขอเปลี่ยนแปลงการประชุมก็ได้ แต่ครั้งนี้ขอถือตามเก่าไปก่อนเถอะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอลงกรณ์ครับ คงไม่ได้พาดพิงอะไรครับ เพียงแต่ว่าชี้แจงไปเท่านั้นเองนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เผอิญมีการพาดพิง แล้วความจริงถ้าท่านจะอ้างเหตุผลสนับสนุนญัตติก็เป็นสิทธิที่จะให้เหตุผลข้อเท็จจริงและหลักการได้ แต่มิใช่การมาพาดพิงว่าคำอภิปรายของผมที่สนับสนุนให้มีการเพิ่มเวลาการทำงานของสภานั้นทำให้ประชาชนเข้าใจผิด ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าเป็น

ความเสียหาย ไม่ใช่ผมเสียหายหรอกครับ แต่ว่าจะทำให้มองดูเสมือนหนึ่งว่าเวลาที่มีคนเห็นแตกต่างออกไปนั่นกระทำผิด ซึ่งไม่ใช่วิธีการที่เราควรจะต้องคิดเช่นนั้น ผมเรียนท่านประธานว่าจริง ๆ ไม่ใช่เรื่องการสร้างความเข้าใจผิด แต่เป็นการสร้างความเข้าใจถูกต้องให้ประชาชน และผมยังยืนยันว่าค่าตอบแทน ส.ส. ได้เพิ่มจาก ๗๐,๐๐๐ กว่าบาท เป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเมื่อเงินภาษีประชาชนจ่ายเพิ่มให้ผู้แทนราษฎรเราควรทำงานเพิ่มขึ้น การทำงานของสภาผู้แทนราษฎรโดยเฉพาะ ส.ส. คืออะไร คือการประชุมในสภาผู้แทนราษฎร และการประชุมในคณะกรรมการการ เพราะฉะนั้นถ้าจะอ้างเหตุผลอย่างนั้นอย่างนี้ โดยเฉพาะบอกว่า ๔ ปีที่ผ่านมาทำได้เยอะ ไม่จริงเลย ตัวเลขชัดเจนว่ากฎหมาย ๓๐๐ กว่าฉบับ ผ่านไปได้ ๑๐๐ กว่าฉบับเท่านั้น ญัตติใน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เราพิจารณาไปได้เพียงแค่ ๒๐ กว่าเปอร์เซนต์เท่านั้น ยังค้างคาอีก ๗๐ กว่าเปอร์เซนต์ ข้อเท็จจริงในเรื่องของปริมาณงานก็ดี หรือว่าในเรื่องค่าตอบแทนที่เราได้รับเพิ่มขึ้นจากประชาชนที่เขาจ่ายภาษีให้เรามันไม่มีเหตุผลเป็นอย่างอื่นที่เราจะปฏิเสธความรับผิดชอบในการต้องทำงานหนักเพิ่มขึ้น ดังนั้นผมเรียนท่านประธานว่า เมื่อวิปฝ่ายค้านได้พยายามที่จะร่วมมือในวิถีทางการทำงานที่สร้างสรรค์ร่วมกันในสภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าไปหารือกับวิปรัฐบาลขอพบกันครึ่งทางก็แล้วกัน เมื่อทางรัฐบาลเสนอขอมาให้คงทำงานอย่างเดิมคือประชุมบ่อยทั้ง ๒ วัน คือวันพุธและวันพฤหัสบดี ในขณะที่ ส.ส. รังสิมา รอดรัศมี ได้เสนอให้ประชุม ๐๙.๓๐ น. ทั้ง ๒ วัน แต่เมื่อเห็นว่าการพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลด้วยข้อเท็จจริงประกอบกันแล้ว ทางวิปฝ่ายค้านก็ได้เข้าไปหารือว่าถ้าอย่างนั้นในสมัยประชุมนี้ก็ลองดูว่า ถ้าเป็นไปได้เราเพิ่มการทำงานโดยการเพิ่มการประชุมวันพฤหัสบดี ตั้งแต่ ๐๙.๓๐ น. แล้วขณะเดียวกันวันพุธก็ได้เห็นถึงความจำเป็นในเหตุผลเรื่องคณะกรรมการการ เพราะฉะนั้นก็ให้เริ่ม ๑๓.๓๐ น. ถ้าเป็นเช่นนี้ก็สมประโยชน์ สภาก็ได้มีปริมาณงานเพิ่มขึ้น

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอแล้วครับ ผมคิดว่าเข้าใจแล้วครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ดังนั้นผมคิดว่าด้วยเหตุและผลอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราจะถือว่าตรงนี้เป็นเรื่องของสภา ไม่ใช่เรื่องฝ่ายค้านหรือรัฐบาลแต่เป็นเรื่องการทำงานร่วมกันในสภาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนก็ขอท่านประธานได้ช่วยกรุณาหารือสักเล็กน้อย อย่างน้อยที่สุดเพื่อที่จะให้การมีมติวันนี้ไปในทางเดียวกัน

ในทางที่เราได้เพิ่มปริมาณการทำงานให้ประชาชนได้ชื่นใจต่อภาษีที่เขาจ่ายเรามา แล้วก็เห็นว่าเราได้ตั้งใจทำงานอย่างแท้จริงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมคงไม่หาหรือนะครับ เพราะว่าแต่ละฝ่ายก็มีเหตุผล คือถ้าพูดกันอีก ฝ่ายหนึ่งก็บอกอย่าง ฝ่ายหนึ่งก็บอกอย่าง นะครับ แล้วก็ทุกฝ่ายก็เห็นตรงกันว่า ในการทำงานของสภานั้นอาจจะวันพุธหรือ วันพฤหัสบดีไม่อยู่ในห้องประชุมใหญ่นี้ก็อยู่ในห้องกรรมาธิการนะครับ ผมว่าตรงนี้ก็คงเป็นที่รับทราบเข้าใจกันมาตลอดเวลา ผมเข้าใจว่าเราคงจะมาสู้ข้อยุติได้นะครับในเรื่อง เวลาประชุมนี้ก็มิยุติคืออยู่ ๒ ยุติติ ยุติติแรก คุณรังสิมาเสนอก็คือประชุมตั้งแต่วเวลา ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป ของทั้งวันพุธและวันพฤหัสบดี ยุติติที่ ๒ นั้นทางคุณหมอวิชัยเสนอ ให้ประชุมตั้งแต่วเวลา ๑๓.๓๐ น. เป็นต้นไปของทั้ง ๒ วันคือวันพุธและวันพฤหัสบดีนะครับ ดังนั้นถ้าไม่มีท่านสมาชิกได้มีความเห็นอะไรเป็นอย่างอื่นแล้วนะครับ ก็ขอลงมติกัน อย่างนี้นะครับ ใช้บัตรลงคะแนน ก็มีช่อง เห็นด้วย กับ ไม่เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่าน เห็นด้วยกับยุติของคุณรังสิมานั้นก็คือ ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไปทั้ง ๒ วัน ก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย แต่ถ้าท่านเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณหมอวิชัยคือประชุม ๑๓.๓๐ น. ของทั้ง ๒ วัน คือวันพุธกับวันพฤหัสบดี กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญครับ

(นายโกคิน พลกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขออีกทีนะครับ ความจริงเราก็ปฏิบัติกันมาอย่างนี้โดยตลอดนะครับ ใช้บัตรลงคะแนน ที่เราจะกดมัน มี เห็นด้วย กับ ไม่เห็นด้วย นะครับ ท่านที่เห็นด้วยกับยุติของคุณรังสิมา คือตั้งแต่ ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป กรุณา กด เห็นด้วย ท่านที่เห็นด้วยกับยุติของคุณหมอวิชัย คือ ตั้งแต่ ๑๓.๓๐ น. เป็นต้นไปทั้ง ๒ วัน กรุณา กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดยังลงคะแนน ไม่ได้ หรือไม่ได้ลงคะแนนบ้างไหมครับ ท่านสุวโรชลงคะแนนยังไม่ได้หรือครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัด

ชุมพรครับ ผมหาหรือท่านประธานหน่อยครับ ช่องการลงคะแนนผมไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นครับ ผมเสียบัตรไปก็ปรากฏว่าขึ้นว่าไม่เห็นด้วย

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ เดี่ยวให้เจ้าหน้าที่ช่วยเช็คดูนิดหนึ่งครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ไม่ได้กดผิดครับ และนี่ก็ขึ้นพอพูดท่านประธานครับ ขณะที่พูดนี้ครับ มาเป็น งดออกเสียงอีกแล้ว มันเลื่อนไปเองครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เจ้าหน้าที่ช่วยเช็คด้วยครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : นี่ให้เจ้าหน้าที่มาพิสูจน์ระยะหนึ่งแล้วครับ ก็ยอมรับว่ามีลักษณะอย่างนี้จริงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ตกลงคุณสุวโรช เห็นด้วยกับญัตติคุณรังสีมาไหมครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมเห็นด้วยครับ แต่ว่ากดไม่ขึ้นครับ ขึ้นแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ มีท่านใดอีกครับที่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการลงคะแนน คุณรังสีมาเชิญครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสีมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ท่านประธานก็คงจะทราบดีแล้วนะคะว่า จากสมัยที่แล้วที่ผ่านมา

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวไม่ใช่ ผมกำลังถามว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการลงคะแนน

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : มีค่ะ นี่ดิฉันจะอธิบายให้ท่านฟัง ท่านฟังดิฉันก่อนสิคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : คือดิฉันเน้นมาก เรื่องความซื่อสัตย์สุจริตของ ส.ส. นะคะ และดิฉันก็นั่งมอง การกดบัตรแทนกัน ดิฉันไม่เห็นด้วย ครั้งนี้ก็ยังมีกดบัตรแทนกัน ดิฉันก็เห็นนะคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ช่วยกรุณาระบุด้วยครับ
ใครกดบัตรแทนใครครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านพ่ายัพ บั้นเกตุ ค่ะ
กตจากที่นั่งตรงนี้เสร็จแล้วก็ไปกดของตัวเอง ดิฉันนั่งเห็นอยู่ คือดิฉันคิดว่ามันไม่ถูกต้อง
นะคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน
นะคะ ให้อีก ๑ ท่าน เชิญครับ

นายพ่ายัพ บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายพ่ายัพ
บั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี เขตเดียว พรรคไทยรักไทยครับ
พฤติกรรมอย่างนั้นอาจจะเกิดขึ้นกับบุคคลคนหนึ่งได้โดยสันดาน แต่กระผมไม่เคยทำ
อย่างนั้นครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอให้ใช้คำพูดให้สุภาพ
ครับ

นายพ่ายัพ บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : ผมพูดด้วยข้อเท็จจริงแล้วก็ไม่เคย
ประพฤตินั้น เพราะนี่คือความเสียหาย มีการถ่ายทอดสภา บัตรอยู่ในมือผมนะคะ
เสียหายครับ ผมให้ออนคำพูดเสียแล้วกลับไปคิดเสียใหม่นะคะ แล้วอย่าทำอย่างนี้อีก
อย่ามองคนอื่นเลวร้ายเหมือนกับที่ตัวเองเคยคิด เคยกระทำ เปลี่ยนเสียใหม่เถอะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณรังสิมาครับ อันนี้ที่
คุณไปพูดเขาเสียหายมีความชัดเจนมีหลักฐานอย่างไรที่เขาทำไม่ถูกต้องครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉัน รังสิมา
รอดรัศมี นะคะ คือดิฉันอยากจะให้ท่านประธานตรวจสอบดูก็ได้ว่าตรงที่นั่งลำดับ ๒
ลำดับ ๓ ที่ไม่มีคนนั่ง ท่านพ่ายัพได้นั่งตรงนี้แล้วกดก่อน กดก่อนท่านพ่ายัพก็เอาบัตรของ
ตัวท่านเองไปกดที่ตรงนั้น ท่านลองสืบดูสิคะ เอาตั้งกรรมการดูก็ได้ว่าดิฉันใส่ร้าย ดิฉัน
เป็นคนอย่างนี้หรือเปล่า หรือว่าคนที่มืออย่างที่ท่านพ่ายัพพูด สันดาน แบบที่ท่านพูด
นั้นแหละคะ ขอขอบคุณค่ะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละครับ ผมขอให้
นั่งลงทั้ง ๒ ท่าน

นายพ่ายัพ บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ

๔๗

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ได้ครับ เดี่ยว
ก่อนครับ ต้องนั่งลงครับ

นายแพทย์ ปั่นเกตุ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอให้นั่งลงก่อนครับ
เพราะจะต้องตรวจสอบ เชิญนั่งครับ ทางเลขามีผลออกมาหรือยังครับ เจ้าหน้าที่แสดงผล
การนับคะแนนก่อนครับ ท่านสมาชิกครับ ผลการลงคะแนนเสียงเป็นอย่างไรครับ มีผู้
เห็นด้วย นั่นก็คือหมายความว่า ตามญัตติของคุณรังสิมา ๘๘ เสียง ไม่เห็นด้วย นั่นก็คือ
เห็นด้วยกับญัตติของคุณหมอวิชัย ๒๙๗ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง ก็ถือว่าที่ประชุมนั้น
เห็นด้วยกับเวลาประชุมก็คือ ๑๓.๓๐ นาฬิกา ของวันพุธและวันพฤหัสบดีตามญัตติของ
คุณหมอวิชัยนะครับ

เชิญคุณพ่าย์ครับ

นายพ่าย์ บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพ่าย์ บั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคไทยรักไทย เมื่อสักครู่นี้ผมได้ประท้วงท่านประธาน ให้ท่านประธานวินิจฉัยแล้วก็ให้บุคคลที่กล่าว พาดพิงถึงผมนั้นได้ถอนคำพูดออกเพราะเป็นความเสียหาย สิ่งนี้เป็นเกียรติภูมิของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่าได้มองใครในทางที่เสียหายเช่นนี้ มิเช่นนั้นจะกลายเป็น บรรทัดฐาน แต่ว่าความคิดเห็นส่วนตัวของท่านจะเป็นอย่างไร กระผมไม่ก้าวล่วงของท่าน หรอกครับ เพราะเป็นนิสัยถาวรของใครของมัน แต่ว่าสิ่งที่ท่านพาดพิงถึงผมนั้น ท่านประธานต้องวินิจฉัย แล้วถอนคำพูดเสียแล้วกลับไปคิดทบทวนใหม่ว่าพฤติกรรมที่ สมมุติเป็นอย่างนี้คนอื่นเขาเสียหายควรจะประพฤติต่อไปในฐานะสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรหรือไม่

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอทางท่านเลขาธิการ นะครับ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบในเรื่องนี้สักนิดหนึ่ง เพราะว่าต่างฝ่ายก็ต่างคิดว่าเหตุผล ของตัวเองหรือข้อมูลของตัวเองถูกต้องตรวจสอบให้ชัดเจนครับ เถานะครับ เดี่ยวเราไว้ ตรวจสอบอีกทีหนึ่งนะครับ เพราะว่ามันต้องดูทางนั้น คุณพ่าย์ไม่ต้องห่วงนะครับ คือถ้า คุณพ่าย์ถูกต้องผู้ที่กล่าวอ้างโดยไม่ถูกต้องก็จะเสียหายนะครับ

(นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอรรถสิทธิ์มีอะไรครับ ประท้วงเรื่องอะไร

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดนครพนม กราบ ขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้ผมได้ลุกขึ้นมาพูด ผมไม่สบายใจครับ ท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ ผมก็เลยต้องลุกขึ้นยกมือประท้วง ผมขอความกรุณาว่า

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงใครครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ประท้วงท่านประธาน ครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ว่าเป็นอย่างไรครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทวีปยสิทธิ์ (นครพนม) : ขอความกรุณา ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยกรณีที่คุณพ่ายพ์ บั้นเกตุ ให้ถอนคำพูดที่สมาชิกท่านหนึ่งได้พูดขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้ เพราะถ้าหากว่าปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมสภาจะเป็นประเด็นที่อาจจะทำให้คุณพ่ายพ์ บั้นเกตุ ถึงกับหมดสถานภาพเลยนะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากเลยนะครับ เพราะมันเป็นเรื่องที่ไม่ชอบในการปฏิบัติหน้าที่เลยทั้งจริยธรรมของสภาแห่งนี้ ทั้งข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นปัญหามาก ขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยนะครับว่า จะให้คุณรังสีมา รอดรัศมี ผมขออภัยที่ต้องเอ่ยชื่อนาม ทั้งคุณพ่ายพ์ บั้นเกตุ และคุณรังสีมา รอดรัศมี ว่าถ้าหากว่าท่านประธานไม่วินิจฉัยจะเป็นประเด็นคาอยู่ในสภาแห่งนี้ ถ้าไม่ถอนจะเป็นประเด็น แล้วจะเป็นเรื่องที่ยุ่งยากต่อไปทันทีเลยครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านประธานได้วินิจฉัยก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ผมยังวินิจฉัยไม่ได้ เพราะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงนะครับ นั่นก็คือว่าคุณรังสีมากล่าวหาว่าคุณพ่ายพ์นั้นเสียบบัตรไม่ถูกต้อง ซึ่งผมก็ยังไม่ได้ข้อเท็จจริงตรงนี้ว่าเสียบบัตรหรือไม่ถูกต้อง ผมจะวินิจฉัยอย่างไรครับ ต้องเข้าใจตรงนี้ด้วยไม่อย่างนั้นก็ว่าไปเอง คุณพ่ายพ์ครับ นั่งลงอย่างที่ผมบอกไปแล้วว่าเมื่อไหร่ก็ต้องตรวจสอบ

นายพ่ายพ์ บั้นเกตุ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาผมบ้าง ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผ่านกระบวนการเลือกตั้งมาโดยถูกต้อง ด้วยความยากลำบาก ประชาชนตัดสินใจเลือกผมมาเป็นผู้แทนราษฎรแล้วอยู่ ๆ มาในสภาแห่งนี้มีคนมาชี้หน้าว่าผมกระทำความผิดประพฤติดังมีขอบผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่เคารพท่านประธานสภา อย่างนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วหรือครับ ท่านประธานต้องตัดสินวันนี้และเดี๋ยวนี้ครับ ไม่ใช่ปล่อยให้ลอยล่อง ต่อไปนี้ท่านประธานต้องเด็ดขาดสิครับ ไม่เช่นนั้นใครก็กล่าวหากันได้ว่าคนโน้นผิดคนโน้นถูก ใครทำอย่างนั้นมันถูกต้องหรือครับ ท่านประธานครับ ไม่เช่นนั้นจะเกิดบรรทัดฐานในสิ่งที่ไม่ดีต่อไป ใครก็ได้ในสภาแห่งนี้ลุกขึ้นชี้หน้าว่าคนโน้นผิดคนโน้นไม่ถูกต้องแล้วก็ยอมให้ผ่านไปเช่นนั้นหรือครับ ท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญท่านประมวลด ครับ

นายประมวล รุจนเสรี (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับกระผม ประมวล รุจนเสรี ก็ถือเป็นผู้อาวุโสคนหนึ่งนะครับ กระผมเป็นพยานให้คุณพ่ายพว่า ตอนแรกคุณพ่ายพนั่งคุยกับผมที่นี้ บังเอิญของเสียบบัตรตรงหน้ากระผมเสียบบัตรไว้เมื่อ ไม่มีช่องคุณพ่ายพก็ลุกไปตรงนั้น แล้วก็ไปเสียบให้ตัวเองแล้วก็กดให้ตัวเอง ตรงนี้ครับ ที่กระผมกล้าเป็นพยานเอาเกียรติของกระผมเป็นประกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอย่าไปปรบมือครับ คุณรังสิมามีอะไร ยืนยันคำพูดคุณรังสิมาไหมครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ คือดิฉัน สามารถที่จะชี้แจงได้ นะคะ เพราะว่าดิฉันได้สังเกตมาตั้งแต่สมัยที่แล้ว ดิฉันก็ไม่อยาก ให้เกิด แต่ครั้งนี้ดิฉันเห็นจริง ๆ นะคะ คือออกจากตรงนั้นเสร็จแล้วก็เดินมากตรงนี้ ดิฉัน ไม่อยากให้เกิดอย่างนี้ ท่านสามารถพิสูจน์ได้ ท่านดูจากจอทีวี ท่านดูจากจอคอมพิวเตอร์ จากในสภาได้ พิสูจน์ให้เห็น

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณรังสิมาครับ การ กล่าวหาคนว่าทำหน้าที่โดยไม่ชอบนี่ร้ายแรงมาก ถ้าเรากล่าวหาเลื่อนลอยและพิสูจน์ ไม่ได้ คุณรังสิมาต้องรับผิดชอบนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานต้องพิสูจน์ เลยสิคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ผมถึงบอกว่าเมื่อ ก็ ขอให้หนึ่งให้เจ้าหน้าที่ได้เช็คคนว่าเป็นอย่างไร ถ้าออกมาแล้วคุณรังสิมาไปกล่าวหา เขาโดยไม่ถูกต้อง คุณรังสิมาต้องรับผิดชอบนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ดิฉันไม่ได้กล่าวหานะคะท่าน ประธาน ดิฉันบอกกับท่านประธานว่ามีคนกดบัตรแทนกัน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าพูดอย่างนั้นนะครับ คุณรังสิมาต้องถอนคำพูดแล้ว เพราะเมื่อที่คุณรังสิมากล่าวหาเขาเลย ผมถามว่าเป็นใคร คุณรังสิมาระบุชื่อ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ก็ท่านถามดิฉันอย่างไรคะ ว่าเป็นใคร ท่านให้ดิฉันบอก ดิฉันก็บอก จริง ๆ ที่แรกดิฉันก็ไม่บอกนะคะ ดิฉันไม่อยากให้ เกิดเหตุการณ์แบบนี้

๕๑

(นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผมขอประท้วงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอรรถสิทธิ์ ประท้วง
เรื่องอะไรครับ ประท้วงใครแล้วเรื่องอะไร

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ครับ ผมประท้วงทั้งข้อ ๘ ในการทำหน้าที่ของ
ท่านประธานและข้อ ๖๑ ครับ เพราะว่าการประชุมในลักษณะนี้ที่ปล่อยให้มีการโต้เถียง
กันอยู่อย่างนี้ ผมว่ามันไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งเลยนะครับ โดยเฉพาะการกล่าวกับท่าน
ประธานแล้วมีการโต้กันไปโต้กันมาอย่างนี้ เมื่อสักครู่นี้ที่ผมลุกขึ้นประท้วงครั้งแรกนั้น
เพราะมีประเด็นที่ผมอยากจะทำให้ท่านประธานวินิจฉัยทันที ตามข้อบังคับนะครับ เพราะถ้า
ปล่อยเอาไว้ถ้าหากว่าจะพิสูจน์ตอนนี้หาหลักฐานตอนนี้ได้ ไม่เป็นไร แต่ผมดูแล้วมันหา
ไม่ได้จะครับนี้ ถ้าหากว่าท่านประธานไม่วินิจฉัยคุณรังสีมา ขออภัยที่เอ่ยนามเมื่อสักครู
ให้ถอนคำพูดก่อนจะมีปัญหาทันทีครับท่านประธาน อย่างที่คุณพ่ายฟได้พูดไว้แล้ว ขอ
อภัยที่ต้องเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่ง ฉะนั้นเมื่อสักครู่นี้ผมประท้วงนี้ไม่ยากให้เกิดเหตุการณ์
ต้องถกเถียงกันไปถกเถียงกันมา โดยเฉพาะการที่สมาชิกจะเถียงกับท่านประธานนี้มัน
ไม่งามเลยครับท่านประธานที่เคารพ ผมย้ำเมื่อเข้านี้แล้วว่าสภาแห่งนี้ต้องศักดิ์สิทธิ์
นะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละครับ
คุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ผมทำตามระเบียบ
ผมลุกขึ้นประท้วง ผมยกมือขึ้นเหนือศีรษะแล้วยื่นขึ้นประท้วงครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เข้าใจแล้วครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ขอบคุณครับ ขอความ
กรุณาท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เข้าใจแล้วครับ ที่ผม
ถามคุณรังสีมาเมื่อสักครู่นี้ก็เพื่อผมจะได้วินิจฉัยต่อไปนะครับ เพราะเมื่อที่ท่านประมวลได้
ยืนยัน อย่างน้อยก็มีพยานบุคคลยืนยัน คือผมต้องขอให้ผมมั่นใจสักนิดหนึ่งในเรื่อง

ข้อเท็จจริงนะครับแต่ถ้ายังติดใจรายละเอียดต่อไปก็เดี๋ยวไปว่ากัน ดังนั้นคุณรังสีมาครับ ขอเชิญนั่งลงก่อนนะครับ ขอเชิญนั่งลงครับ ที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้ก็คือว่าในการกล่าวหาใครก็ตามนั้นต้องมีเหตุผล มีหลักฐานที่ชัดเจนพอสมควร คุณรังสีมากล่าวหาคุณพ่ายัพ คุณพ่ายัพยืนยันด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าไม่ใช่อย่างนั้น ท่านประมวลก็ได้บอกว่า คือบัตรจะเสียไปแล้ว คือใครไปเสียตรงไหนก็ได้อยู่แล้ว มันมีบัตรคนอื่นอยู่ก็เสียไม่ได้ ก็ย้ายมาที่ นั่งที่จะเสียอีกทีหนึ่ง ซึ่งในการลงคะแนนข้อผิดพลาดอย่างนี้ก็มีบ่อย ก็ไปหาที่เสียหรือที่จะพูดให้มันได้สักทีหนึ่ง ดังนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ถ้าฟังจากข้อเท็จจริงตรงนี้ คุณรังสีมาคงจะต้องถอนคำพูดนะครับ แล้วยิ่งถ้าคุณรังสีมาบอกว่าไม่ได้กล่าวหา เป็นเรื่องที่ผมมาถามก็เลยระบุชื่อ อธิบายอย่างนี้คงไม่ได้นะครับ อันนี้ต้องขอให้คุณรังสีมาถอนคำพูดตรงนี้ ส่วนทว่ายังติดใจในประเด็นข้อเท็จจริงรายละเอียดทางเทคนิคต่อไปเดี๋ยวค่อยไปว่ากัน คุณรังสีมาเชิญถอนคำพูดครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉันเห็นจริง ๆ แล้วจะให้ดิฉันถอนได้อย่างไรคะ ดิฉันพูดตามความเป็นจริงนะคะ ถ้าดิฉันถอนก็เท่ากับดิฉันโกหกสิคะ ท่านก็พิสูจน์ออกมาเลยคะว่าจริงหรือไม่จริง ก็ดูจากทีวีก็ได้คะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอให้คุณรังสีมาถอนคำพูดเพราะว่าเป็นคำพูดที่ไปกล่าวหาเขาในทางร้ายแรงนะครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ขออนุญาตนะคะ คือถ้าเขาทำผิดจริงแล้วท่านให้ดิฉันถอนนี่มันหมายความว่าอย่างไร ท่านประธานต้องเป็นกลางนะคะ เพราะดิฉันเห็นจริง ๆ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณรังสีมานั่งลงก่อนครับ ผมจะพูดนะครับ ก็ในเบื้องต้นคุณรังสีมาบอกคุณรังสีมาเห็นด้วยตาคุณรังสีมา ทางนี้เขามีพยานยืนยัน นะครับ เบื้องต้นเรายังตรวจสอบทางเทคนิคไม่ได้ ต่อเมื่อถ้ามีการตรวจสอบทางเทคนิคได้ก็ว่ากัน ดังนั้นในขั้นนี้จากเบื้องต้นถ้าคุณรังสีมาบอกเห็นด้วยตาของคุณรังสีมา มันก็ไกลพอสมควรนะครับว่ามันมีปัญหาอย่างไร ผมจึงขอให้คุณรังสีมาถอนคำพูด

(นายอลงกรณ์ พลบุตร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอลงกรณ์ประท้วงเรื่องอะไรครับ

๕๓

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมใช้สิทธิประท้วง ท่านประธานในการวินิจฉัย โดยแต่แรกนั้นความจริงผมก็เห็นด้วยกับดำริท่านประธาน ในเบื้องต้นที่บอกว่าจำเป็นจะต้องตรวจสอบเนื่องจากว่าเพื่อให้ความเป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย ดังนั้นต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ในภายหลังเมื่อมีการอ้างอิงของบางท่าน แล้วท่านประธานก็จะให้คุณรังสีมานั้นถอนคำพูดประหนึ่งว่ามีการกระทำผิดเกิดขึ้น ผม เห็นว่าการวินิจฉัยดังกล่าวนั้นไม่ยุติธรรม และที่สำคัญคือขาดการพิจารณาตรวจสอบ ผม ใคร่ขอเสนอทางออกอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ใคร่ขอเสนอทางออกว่าก็ดำริแรกที่ ท่านประธานเสนอต่อที่ประชุมว่าจะให้มีการตรวจสอบ หลังจากนั้นก็คืออย่ามาว่ากัน อันนี้ ก็จะเป็นทางออกของปัญหา ดังนั้นผมคิดว่าท่านประธานช่วยกรุณาทบทวนคำวินิจฉัยของ ท่านเมื่อสักครู่นี้

(นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอรรถสิทธิ์ประท้วง อะไรอีกครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่อยากประท้วงเลย ผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทยครับ ผมอยากจะทำให้ที่ประชุมแห่งนี้ศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ เมื่อสักครู่ท่านประธานกรุณาวินิจฉัยแล้ว ข้อบังคับข้อ ๖๓ วรรคแรกนี้ เมื่อท่านประธาน วินิจฉัยแล้วให้คุณรังสีมา ขอร้องที่ต้องเอ่ยนามอีกครั้ง ถอนคำพูด ต้องถือเป็นเด็ดขาดครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอรรถสิทธิ์ครับ ผมเข้าใจแล้วครับ ผมเข้าใจแล้ว

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานต้องยืนยัน ตรงนี้ครับ และต้องถอนครับ มิฉะนั้นจะคาอยู่อย่างนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ต้องประท้วงบ่อย เข้าใจแล้วครับ

(นายสุชาติ ลายนำเงิน ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวนะครับ ผมยังไม่ได้อนุญาตครับ เอาคนนั่งข้างคุณพ่ายพะยะเหียนยันอีก เชิญครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย เขต ๓ จังหวัดลพบุรี ด้วยเกียรติครับท่านประธานครับ และอีกอย่างหนึ่งซึ่งผมเป็นผู้แทนราษฎรใหม่ก็ได้ติดตามสภามาพอสมควรครับ การที่กล่าวหาท่านลอย ๆ ประชาชนดูอยู่ที่บ้านไม่รู้เท่าไรนะครับ ท่านประธานครับ วันนี้ก็ขอให้ท่านประธานพิสูจน์เพราะคุณพ่ายพะเสียหายนะครับ ผมได้ยินอยู่นะครับบอกว่า คุณพ่ายพลุกมากด ๒ ที เมื่อกี้ผมถามคุณพ่ายพะนะครับว่า คุณพ่ายพะเสียตรงไหนไม่ได้เพราะท่านประมวลงเสียไว้ แล้วคุณพ่ายพะก็มาเสียตรงนี้ครับท่านประธานครับ ผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับเอาให้คุณนิพิฐฐ์ อีกท่านหนึ่งนะครับ เชิญ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาทบทวนคำวินิจฉัยของท่านนะครับ ด้วยเหตุผลที่ผมจะได้กรุณาได้กล่าวต่อไปนี้ครับ ท่าน ส.ส. รังสิมาได้กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ท่านพ่ายพะ ขออภัยเอ่ยนามนะครับ ได้กดคะแนน ๒ ครั้ง การกดคะแนน ๒ ครั้ง แน่แน่นอนครับท่านประธานครับ ท่านพ่ายพะไม่ได้ถือบัตร ๒ ใบแน่นอนครับ ถ้าเป็นดังคำกล่าวหาของท่านรังสิมา ท่านพ่ายพะก็ต้องกดแทนผู้อื่น อันนี้ข้อเท็จจริงต้องเป็นอย่างนั้นท่านครับ ข้อเท็จจริงที่สนับสนุนคำพูดของท่าน ส.ส. รังสิมา ก็คือในขณะที่กดบัตรนั้นท่านพ่ายพะไม่ได้นั่งเก้าอี้ตัวเดิม นะครับ ท่านลุกจากเก้าอี้ตัวเดิมไปนั่งเก้าอี้ตัวใหม่แล้วก็กดบัตร แล้วท่าน ส.ส. รังสิมาก็ยืนยันว่าก่อนที่จะลุกไปนั้น ท่านกดบัตรไปครั้งหนึ่งแล้ว ท่านประธานครับ นี่คือเหตุผลข้อสันนิษฐานข้อเท็จจริงที่พอจะประมวลงได้ว่าคำกล่าวหาของท่าน ส.ส. รังสิมามีเหตุผลอยู่ ถ้าท่านประธานได้วินิจฉัยให้ถอนหรือขอมาวันนี้นะครับ ถ้าการพิสูจน์มันเป็นอย่างอื่น ท่านรังสิมาเสียหายแล้วครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานก็กราบเรียนต่อที่ประชุมว่า การกล่าวหาผู้อื่นว่ากระทำความผิดนั้นเป็นข้อกล่าวหาที่ร้ายแรง ถ้าท่านประธานยังตั้งใจตรงนี้ เพื่อนสมาชิกตั้งใจอยู่ ผมเรียนท่านประธานว่า ตั้งกรรมการครับ ให้กรรมการวินิจฉัย ถ้าท่านรังสิมาผิดจริง ผมคิดว่าท่านรังสิมามี

วุฒิภาวะพอที่จะขอภัยและขอขมาต่อท่านประธานก็ได้ครับ แต่ในขั้นนี้ขอให้
กระบวนการพิสูจน์ความผิดถูก มีกติกาที่ยอมรับได้ว่ายุติธรรม ท่านประธานครับ ผมขอ
เท่านี้ครับ และขอความกรุณาสื่อมวลชนนะครับ ท่านดูนะครับ ท่านกรุณา

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพิฐฐ์ครับ พุดกับ
ผมแล้วและไปชี้หน้าคนอื่นเขา

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอภัยครับท่านประธานครับ ผมขอ
ความกรุณาท่านประธานครับ สื่อมวลชนจะต้องเป็นพยานด้วยนะครับ ท่านกรุณาดูช่อง
บันทึก ช่องลงคะแนนทุกช่องว่ามีลักษณะอย่างไรในขณะนี้นะครับ ดูทุกช่องแถวที่มี
ปัญหาคุณให้หมดครับและเราจะนำท่านไปเป็นพยานด้วย เป็นพยานวัตถุอย่างหนึ่งด้วย
ครับ ในขั้นนี้ผมขอให้ท่านประธานได้กรุณาให้ความยุติธรรมด้วย การตั้งกรรมการขึ้นมา
สอบสวนครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณพ่าย

นายพ่าย บัณเฑตุ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ กระผม นายพ่าย
บัณเฑตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ในเวลาที่มีการประชุมในสภาแห่งนี้ต้อง
ถือว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ใครก็ได้ที่ลุกยืนขึ้นมาในสภา
แห่งนี้ แล้วชี้หน้าว่าคนโน้นกระทำความผิด แล้วประธานก็บอกว่ายังวินิจฉัยไม่ได้ว่าจะ
ให้เขาขอโทษหรือไม่ขอโทษ การกล่าวหาที่คลาดเคลื่อน พฤติกรรมโกหกป้ายร้ายป้ายสี
คนอย่างผม มันเกิดขึ้นมาหลายครั้งแล้ว

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านพ่ายครับ กรุณา
นั่งลงครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้ว

นายพ่าย บัณเฑตุ (สิงห์บุรี) : แล้วท่านประธานยังไม่มีความคิดเห็น
อย่างนั้นะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ผมวินิจฉัยไปแล้ว

นายพ่าย บัณเฑตุ (สิงห์บุรี) : แต่เขายังไม่ปฏิบัติตามท่านประธาน
วินิจฉัยครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประเดี๋ยวสิครับ ผม
กำลังจะดำเนินการต่อไป เพียงแต่เปิดโอกาสให้พวกเราได้แสดงความเห็นเท่านั้นเอง
คุณพ่ายนั่งลงครับ คุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัด กาฬสินธุ์ สำหรับกรณีที่เกิดขึ้นขณะนี้ครับท่านประธาน ผมเองและท่านสมาชิกตลอดจน พี่น้องประชาชนได้รับฟังรู้เห็นกันมาตลอด ช่วงแรกนั้นคุณรังสีมา รอดรัศมี ได้กล่าวหา คุณพ่ายพว่ทำการฝ่าฝืนข้อบังคับ ตลอดจนประพฤติผิดรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไปครับ ท่านประธานครับ การออกเสียงลงคะแนนนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญออกได้สมาชิก ๑ ท่าน ลงคะแนนได้ ท่าน ยกเว้นท่านประธานนะครับ กรณีที่คะแนนเท่ากัน อันนี้ถือว่าเป็นเรื่อง รุนแรงที่สุด ซึ่งในที่สุดท่านประธานก็ได้ให้อภิปรายกันไปกันมาทั้ง ๒ ฝ่าย ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ซึ่งเป็นการกล่าวหาเป็นการใส่ร้ายคุณพ่ายพ บั้นเกตุ ท่านประธานก็ใช้อำนาจ ตามข้อ ๖๓ โดยการวินิจฉัยว่าคุณรังสีมากระทำฝ่าฝืนข้อ ๖๑ คำสั่งของท่านประธานถือเป็นเด็ดขาดท่านประธานใช้อำนาจตามข้อ ๑๖๖ ซึ่งใน ข้อ ๑๖๖ ท่านประธานมีอำนาจที่จะตักเตือนผู้ที่ ฝ่าฝืนข้อบังคับ ท่านประธานมีหน้าที่ที่จะห้ามปรามผู้ฝ่าฝืนข้อบังคับ ท่าน ประธานมีอำนาจที่จะห้ามไม่ให้พูดในข้อ ๓ และข้อ ๔ ท่านประธานมีอำนาจที่จะให้ถอน คำพูด ถ้าหากท่านสมาชิกท่านใดที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ท่านประธานมีอำนาจที่จะให้ขอ ขมาหรือให้ออกจากห้องประชุม ซึ่งขณะนี้ท่านประธานจะต้องทำหน้าที่ของท่านโดยเคร่ง ครัด ท่านได้รับมอบหมายจากพวกเรา พวกเราปฏิญาณตนในห้องนี้แล้วว่า จะปฏิบัติตาม ที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญทุกประการ ผมว่าท่านประธานต้องใช้ อำนาจตามข้อ ๘ ข้อ ๑๖๖ โดยเคร่งครัดครับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทราบหมดแล้วครับ ก็ได้วินิจฉัยไปแล้วให้คุณรังสีมานั้นถอนคำพูดนะครับ เหตุผลของผมในการวินิจฉัยก็คือ ว่า คุณรังสีมาบอกว่ามองจากตรงโน้นมาถึงตรงนี้เห็นด้วยตาวาย้ายที่มาจะกตจริงหรือไม่จริง หรือผิดพลาดหรือไม่ก็ไม่ทราบ แต่ทางคุณพ่ายพนั้นมีพยานที่ยืนยัน ก่อนที่เราจะ ไปสู่รายละเอียดทางเทคนิคต่อไปผมจึงได้วินิจฉัยในเบื้องต้นขอให้ถอนคำพูดเสีย แต่ไม่ได้ หมายความว่ากระทำที่ไม่ถูกต้องนั้น ผมได้วินิจฉัยว่าถูกหรือไม่ถูกนะครับ ดังนั้น คำพูดอันนี้เป็นเรื่องรุนแรง เมื่อเรื่องรุนแรง เมื่อไม่มีอะไรที่มันชัดเจนพอ นอกจากตา ตัวเองมองจากระยะไกล ผมจึงขอให้ถอนคำพูดอันนี้ก่อน คุณรังสีมาครับ ท่านสมาชิก ครับ ขอความกรุณานั่งให้เรียบร้อยด้วยครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

๕๗

นายนิพนธ์ บุญญามณี (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ ผมสนับสนุนท่านนิพิฐฐ์ ก่อนที่ท่านประธานจะได้วินิจฉัยเป็นอย่างไร ผมอยากที่จะให้

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพนธ์ครับ ผมวินิจฉัยหมดแล้ว ผมนึกว่าจะมีอะไรอย่างอื่นนะครับ ขอเชิญนั่งลง

นายนิพนธ์ บุญญามณี (บัญญัติรายชื่อ) : เพราะว่าอย่างนี้ท่านประธานครับ เพราะว่าข้อเท็จจริงนี้ เท่าที่ดูอยู่จริง ที่ท่านพ่ายพ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพนธ์ครับ ขอเชิญนั่งลงครับมันช้าแล้วผมเข้าใจทุกอย่างแล้วครับ ข้อเท็จจริงก็รับทราบหมดแล้ว

นายนิพนธ์ บุญญามณี (บัญญัติรายชื่อ) : ทีนี้ถ้าข้อเท็จจริงยังไม่ยุติ ท่านประธานวินิจฉัย ท่านจะได้การวินิจฉัยที่ไม่ถูกต้อง

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพนธ์เชิญนั่งลงครับ ผมได้วินิจฉัยแล้วนะครับ เชิญคุณประกิจ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ท่านประธานได้วินิจฉัยและเป็นข้อยุติแล้ว ผมคิดว่าคนที่ยื่นอยู่ทั้งหมดตรงนั้นเป็นคนที่ไม่มีคุณสมบัติในที่ประชุมครับ นั่นนะสมควรจะไล่ออกจากที่ประชุมทั้งหมดเลยครับ ไม่สมควรจะไปปรึกษาหารือกันแล้ว คำวินิจฉัยของท่านประธานเป็นใหญ่ที่สุด

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณประกิจเชิญนั่งลงครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : เมื่อท่านวินิจฉัยเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นที่ยุติครับ ดังนั้นไม่สมควรที่จะไปกระจุกตัวกันอยู่ตรงนั้น เป็นหน้าที่ของเขาที่จะตัดสินใจอย่างไร เป็นคำสั่งของท่านแล้วครับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอเชิญท่านสมาชิกกรุณานั่งลงให้เรียบร้อยครับ ไหนบอกอยากให้เห็นสภามิติใหม่ใช่ไหมครับ ขอเชิญนั่งลงให้เรียบร้อยครับ คุณรังสีมาครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ ขอให้คุณรังสีมา ขอถอนคำพูด

ท่านสมาชิกครับผมขอพูดเป็นครั้งสุดท้ายนะครับ ผมขอความกรุณานั่งลงเพื่อประชุมให้เรียบร้อยครับผมได้วินิจฉัยแล้วครับคุณรังสีมาครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉันยืนยันนะคะว่าไม่ถอนคำพูดและขอให้ตั้งกรรมการมาตรวจสอบคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ตรงนั้นเข้าใจครับ เพียงแต่ว่าที่ผมขอให้ถอนคำพูดผมได้อธิบายแล้ว ขออธิบายอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าข้อกล่าวหานี้รุนแรงมาก แล้วคุณรังสีมาบอกเพียงว่ายืนยันข้อกล่าวหาบอคมองจากสายตาคุณรังสีมาเข้ามาทางนี้ นะครับว่าเขาย้ายจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ทางคุณพ่ายพแล้วก็อีก ๒ ท่านยืนยันว่าที่เขาย้ายไปนี่เขาเสียบบัตรไม่ได้ สรุปลงแล้วเขาไม่ได้เสียบที่แรกที่เขานั่งเขามาเสียบที่ที่ ๒ ที่เขานั่ง ผมฟังแล้วมันมีเหตุผลนะครับ แม้จะยังไม่ได้พิสูจน์ทางเทคนิคเนื่องจากข้อกล่าวหานี้มันอาจจะพิสูจน์ทางเทคนิควันนี้ไม่ได้ นะครับ เพราะยังไม่ทราบทางเจ้าหน้าที่ไม่ได้ยืนยันขึ้นมาเดี่ยวเรามีเรื่องอื่นที่จะต้องว่ากันต่อไปนะครับ ผมจึงขอให้ถอนคำพูดตรงนี้ไปก่อน แต่ไม่ได้แปลว่าผมวินิจฉัยว่าถูกหรือผิดในครั้งนี้นะครับ เพราะจะต้องเอาถึงที่สุด

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าจะต้องพิสูจน์ก่อนถึงจะตัดสินได้ว่าใครผิดใครถูก แต่ถ้าตัดสินออกมาจะคะว่าดิฉันเป็นคนใส่ร้ายนี่ดิฉันก็ยินดีที่จะรับโทษคะ

(นายสาคร พรหมภักดี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรุณานั่งลงก่อนครับ ผู้ประท้วงเชิญครับ

นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ขอประท้วงผู้ที่กำลังจะลุกขึ้นโต้เถียงท่านประธาน ประท้วงว่าไม่เคารพข้อบังคับการประชุมไม่เคารพประธาน ประธานวินิจฉัยเป็นเด็ดขาดแล้วจะให้คุณถอน ถ้าคุณไม่ถอนถือว่าคุณไม่เคารพต่อสภาแห่งนี้ ไม่เคารพต่อประธาน ประธานมีทางเดียวครับต้องสั่งให้ออกนอกห้องประชุมครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมทราบแล้วครับ
ทราบแล้ว ตรงนั้นไม่มีปัญหาหรอกครับ เอาออกนี้ไม่ยากหรอกครับ เพียงแต่ผมอยากให้คุณ
คุณรังสีมา

(นายเอกพจน์ ปานแย้ม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
ประท้วงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาคุณเอกพจน์
ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย ผมขอ
อนุญาตประท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธานครับ ผมมีความรู้สึกที่คำวินิจฉัยของท่าน
ประธานเพื่อให้

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คำวินิจฉัยเป็นที่สุดแล้ว
นะครับมาประท้วงอย่างนี้ไม่ได้ คุณเอกพจน์เชิญนั่งลงครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ต้องขออนุญาตท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ได้ครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ผมมีความรู้สึกไม่เป็นธรรม

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณเอกพจน์ครับ
ผมขอเชิญนั่งลงครับ คุณเอกพจน์ประท้วงผมไม่ได้แล้วนะครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ผมกำลังจะขออนุญาตชี้

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณเอกพจน์เชิญนั่งลง
ครับ คุณรังสีมาครับผมถามอีกครั้งนะครับ จะถอนคำพูดไหมครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉันขอยืนยัน
นะคะว่าดิฉันเห็นอย่างที่ดิฉันบอกจริงค่ะ แล้วก็ขอให้ท่านประธานพิสูจน์นะคะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอย่างนี้ละครับ
ถ้าคุณรังสีมาไม่ถอนผมจะเชิญออกนอกห้องประชุม

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ไม่มีปัญหาคะ ดิฉันยินดีที่จะ
ออกค่ะ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แล้วผมจะตั้งกรรมการ
สอบเรื่องนี้ในรายละเอียดต่อไปนะครับ ขอเชิญครับ

(นางสาวรังสิมา รอดรัศมี และสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ได้เดินออกจาก
ห้องประชุม)

นายแพทย์ ปั่นเกตุ (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไรครับ ไม่ต้องไป
พูดพาดพิงอะไรใครนะครับ

นายแพทย์ ปั่นเกตุ (สิงห์บุรี) : ผมขอเวลาท่านประธานนิดเดียว เพื่อไม่ให้
เกิดความสับสนเกิดขึ้น

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงผมไม่ได้แล้ว
ละครับ ผมวินิจฉัยไปแล้วจะประท้วงอะไรครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ผมไม่ได้ประท้วงคำวินิจฉัย
ท่านประธานครับ ผมประท้วงตามข้อ ๘ ของข้อบังคับการประชุมครับ ประธานมีอำนาจ
หน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุมสภา เหตุที่เกิดขึ้นในครั้งนี้นะครับ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในที่ประชุมสภาแห่งนี้ครับ กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมวิตกมาตั้งแต่เบื้องต้นครับว่าเราปฏิเสธไม่ได้ นะครับว่ามีการกดบัตร
ลงคะแนนแทนกัน นี่คือต้นเหตุของปัญหา ต้นเหตุของความไม่สงบเรียบร้อยในสภาแห่งนี้
ครับ ผมกราบเรียนถามท่านประธานครับว่า ต่อไปนี้ท่านประธานจะแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ
แห่งทุกข้อตรงนี้ ท่านประธานยึดหลักพระพุทธศาสนาโดยตลอด ท่านประธานมีแนวทาง
อย่างไรที่จะไม่ให้เกิดปัญหาอย่างนี้ขึ้นมาอีกในอนาคตครับ กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละครับเข้าใจครับ ก็
ถือว่าไปดูรายละเอียดข้อเท็จจริงกันต่อไปนะครับว่าได้มีการใช้บัตรลงคะแนนโดยถูกต้อง
หรือไม่ เดี่ยวผมจะได้มีการตั้งกรรมการเพื่อสอบในเรื่องนี้ต่อไป

๒๑

นายแพทย์ บัณฑิต (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ ผมขอความเป็นธรรม
ท่านประธาน

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะมีอะไรอีก

นายแพทย์ บัณฑิต (สิงห์บุรี) : ผมขอความเป็นธรรมท่านประธาน สัก
๒ นาทีจะไม่เกินนี้ครับ ผมขออนุญาตเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนขึ้นมาในสภาแห่งนี้
กระผมชื่อ นายแพทย์ บัณฑิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคไทยรักไทย
ผมต้องเรียงลำดับให้ท่านประธานฟังนิดเดียวสั้น ๆ ผมอยู่ข้างนอกสภา ผมเข้ามาไม่ทัน
แล้วไปนั่ง

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาละครับคุณแพทย์
ไม่ใช่จะพูดอะไร

นายแพทย์ บัณฑิต (สิงห์บุรี) : ท่านประธานฟังนิดนะครับ เพราะว่าเขา
พูดให้เกิดความสับสนเป็นประเด็นการเมือง มิฉะนั้นคนอื่นจะเข้าใจผิดว่าคนกระทำเป็น
ความผิดความชั่วมีคนกล่าวร้ายป้ายสี ผมไปอยู่ข้างนอกสภาผมเดินเข้ามาไม่มีที่นั่งผมก็
มานั่งได้เสียบบัตร

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณแพทย์นั่งลงครับ
พอแล้วละครับถ้าพูดอย่างนี้ ผมได้วินิจฉัยไปแล้ว แล้วก็เห็นว่าคำพูดเขานั้นข้อกล่าวหา
ไม่พอเพียงที่จะมายืนยันผมได้ขอเขาถอนคำพูดเขาไม่ถอนผมเชิญออกนอกที่ประชุม
ไปแล้วคุณแพทย์จะเอาอะไรอีก

นายแพทย์ บัณฑิต (สิงห์บุรี) : ผมขอให้ประธานได้เอากรณีนี้ก่อให้เกิด
ขึ้นอีกในสภาแห่งนี้ครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เข้าใจครับ นั่งลงเถอะ
ครับ มันไม่มีเรื่องอะไรต้องประท้วงไม่มีเรื่องอะไรต้องอภิปรายเรื่องนี้แล้วนะครับ ไม่มีแล้ว
ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ไม่ได้ประท้วงครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คู่กรณีเขาก็ว่ากันไปแล้ว
ผมวินิจฉัยแล้ว

นายนิพนธ์ บุญญามณี (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์
บุญญามณี ต่อเนื่องนิดเดียวกับที่ท่านประธานได้วินิจฉัยไว้ครับ

๒๒

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพนธ์ผมไม่อนุญาตครับ เชิญนั่งลงครับมันไม่เกี่ยวมันจบหมดแล้ว ถ้าอย่างนั้นประธานวินิจฉัยก็ไม่จบกันนะครับ ผมขอเชิญนั่งครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ไม่อย่างนั้นที่ท่านประธานตั้งกรรมการสอบไม่รู้สอบอย่างไรเมื่อหลักฐานถูกทำลายไปหมดแล้ว ผมอยากจะทำให้ท่านประธานได้บันทึกว่าขณะนี้เลขที่นั่งตรงนั้นคือของใครบ้างเพื่อบันทึกไว้ก่อนครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนิพนธ์เชิญนั่งครับ ผมจะอธิบายอันนี้ ผมได้ขอท่านเลขาช่วยตรวจสอบตรงไปตรงมา ผมเชื่อว่าทางคุณพ่ายเองก็อยากให้เราตรวจสอบตรงไปตรงมา ถูกไหมครับ เพราะว่าเขาเชื่อในความบริสุทธิ์ของเขา ท่านอย่าไปหวังเลยครับว่าใครจะไปช่วยใคร เพราะมันมี เรคคอร์ด (Record) ตรงนี้อยู่ เพียงแต่ว่าเจ้าหน้าที่เขายังเอาขึ้นมาดูขณะนี้ไม่ได้เท่านี้เองก็ว่ากันตรงนี้ไป เอาละครับ จบหมดแล้วนะครับขอไป

(นายศิริโชค โสภา ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมขอหารือเพื่อเป็นบรรทัดฐาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่ให้หารือแล้วครับ มันจบแล้วครับ

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : เพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาต ท่านลุกขึ้นและยกมือท่านประท้วงนะครับ ท่านจะประท้วงอะไร

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ผม ศิริโชค โสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์นะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงหรือเปล่าครับ

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : ขอประท้วงนะครับ เพราะว่า

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงอะไรครับ ประท้วงใคร ประท้วงเรื่องอะไร

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : ประท้วงท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ในแง่ไหนครับ

๒๓

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : ก็คือสิ่งที่คุณรังสีมาได้พูดไปนี่ท่านประธานเป็นคนถาม

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนั้นนั่งลงได้เลยครับ เพราะว่าผมวินิจฉัยไปแล้วมันประท้วงไม่ได้ อย่างนั้นมันไม่จบ

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : ผมต้องการสร้างบรรทัดฐานต่อไป ถ้าท่านประธานถามแล้วสมาชิกตอบ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมอธิบายคำวินิจฉัยผมไปแล้วว่าเหตุใดผมจึงวินิจฉัยเช่นนั้นนะครับ

นายศิริโชค โสภา (สงขลา) : แต่ท่านเป็นคนถามท่านรังสีมาว่าใครเป็นคนคนนะครับ จริง ๆ แล้วท่านรังสีมาได้จะเอ่ยชื่อตั้งแต่แรก

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่เป็นไรครับ อันนี้ถือว่าเป็นเรื่องข้อเท็จจริงไปว่ากันต่อไป

(นายสุวโรช พะลัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงอย่างไรครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร ผมขอประท้วงท่านประธานที่ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยเมื่อสักครู่ครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ได้ เชิญนั่งครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ก็นี่ละครับ ท่านไม่ฟังเหตุผล

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ได้ครับ เพราะว่าประธานวินิจฉัยก็จบไปหมดแล้ว ก็ปฏิบัติกันไปแล้วจนผู้ที่เกี่ยวข้องก็ออกนอกห้องประชุมไปแล้ว คุณสุวโรช เชิญนั่งครับ คุณสุวโรชสภานี้ไม่ใช่ที่ได้เถียงกันนะครับ พูดมันเป็นไปตามลำดับ เชิญนั่งครับท่านสมาชิกครับเดี๋ยวว่ากันต่อไป เรื่องนี้ผมขอสั้น ๆ เท่านั้นเอง ผมอยากให้ตรงไปตรงมาแม้แต่สมาชิกพรรคไทยรักไทยนะครับไปกดดันทำแทนอย่างนี้ก็ไม่ได้ เราต้องเป็นตัวอย่างนะครับ ทุกฝ่ายเหมือนกันต้องเป็นตัวอย่างว่าต้องทำตรงไปตรงมาหมด ดังนั้นถ้ามีอะไรไม่ถูกต้องนี่นะครับก็ทำเสีย ในอดีตจะเป็นมาอย่างไรก็ช่างแต่วันนี้ขอให้ถูกต้องตรงไปตรงมาทั้งหมดจะได้ไม่มีการมากล่าวหากันไปกันมาแล้วก็ใช้สภาแห่งนี้อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเคลือบแคลงไม่เข้าใจได้ เมื่อก็บอก

ท่านเลขาธิการแล้วบอกว่าจะขอให้ดำเนินการ ขณะนี้เขากำลังปริ้นท์ (Print) ออกมาเดี๋ยวผมจะดำเนินการเรื่องนี้โดยตรงไปตรงมาที่สุด เพราะว่ามันเป็นข้อมูลทางวิทยาศาสตร์คงไม่มีใครไปบิดเบือนมันได้นะครับ ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป ในเรื่องกำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ก็กำหนดสมัยประชุมสามัญไว้ ๒ สมัยนะครับ คือสมัยสามัญทั่วไป และสมัยสามัญนิติบัญญัติ สมัยสามัญทั่วไปนั้นก็เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคมที่ผ่านมาและจะสิ้นสุดในวันที่ ๑ กรกฎาคม ก็รวมเป็นระยะเวลา ๑๒๐ วัน ทั้งนี้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๐ ส่วนสมัยสามัญนิติบัญญัตินั้นรัฐธรรมนูญให้สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้กำหนด ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๕๙ วรรคสามของรัฐธรรมนูญก็จึงขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าจะกำหนดให้มีการเริ่มสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติในวันใดครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอวันเริ่มประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติแล้วก็ขอผู้รับรองด้วยครับ เชิญครับ คุณสามารถครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคไทยรักไทยครับ ในระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ข้อ ๗.๒ กำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น กระผมขอเสนอวันจันทร์ที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นวันเริ่มสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติของผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรอง ครบถ้วนถูกต้องนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงราย) : กระผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ให้เหตุผลประกอบการเสนอวันที่ ๒๒ สิงหาคม ดังนี้

เหตุผลประการแรกเป็นเหตุผลในแง่ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๑๖๐ วรรคแรก ที่ได้บัญญัติว่าปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญของรัฐสภา ๒ สมัยคือสมัยสามัญทั่วไป และสมัยสามัญนิติบัญญัติฉะนั้นถ้าเรากำหนดสมัยสามัญนิติบัญญัติวันที่ ๒๒ สิงหาคมเป็นต้นไป สมัยสามัญนิติบัญญัติจะสิ้นสุดสมัยลงประมาณวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซึ่งก็ยังคงอยู่ในรอบปี ๒๕๔๘ อันนี้ก็สอดคล้องกับที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่าปีหนึ่งให้มีการประชุมได้ ๒ สมัยนะครับ

๒๕

เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือสิ้นสมัยสามัญทั่วไปนี้ะครบสมาชิกก็ยังมีเวลาที่จะได้หยุดพักลงพื้นที่ประมาณเดือนกว่าแล้วก็มาเริ่มสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติต่อและสิ้นสุดลงวันที่ ๑๙ ธันวาคมอย่างที่ผมได้กราบเรียน ซึ่งช่วงนั้นก็จะเป็นช่วงที่ใกล้สิ้นปี ๒๕๔๘ ก็จะมีกิจกรรมมากมายซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงใกล้สิ้นปีก็จะได้ไปร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่โดยไม่มีความกังวลจะต้องมาห่วงใยในเรื่องของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในช่วงนั้น ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วครับ กระผมก็เห็นว่าวันที่ ๒๒ สิงหาคม น่าจะเป็นวันที่เหมาะที่จะเริ่มประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติครับท่าน

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณนริศ เชิญครับ

นายนริศ ชำนาญกิจ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ชำนาญกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตหารือที่ท่านประธานไม่ได้เสนออะไร ผมเรียนว่าข้อเสนอของฝ่ายรัฐบาลจะกำหนดสมัยประชุมนิติบัญญัติหลังจากที่ประชุมสมัยทั่วไปแล้ว ๕๑ วัน แล้วก็หลังจากประชุมไป ๑๒๐ วันแล้วจะเว้นการประชุมไปอีก ๗๒ วัน เพื่อที่จะไปต่อกับสมัยประชุมสามัญทั่วไปครั้งปีหน้า ในการประชุมสภาชุดที่แล้วเราใช้อย่างนี้ครับท่านประธาน ประชุม ๔ เดือน พัก ๒ เดือน ประชุม ๔ เดือน แล้วพัก ๒ เดือน เป็นอย่างนี้ตลอด พวกเราผู้แทนในพื้นที่ก็ได้วาง โปรแกรม (Program) ได้ว่าในช่วงพัก ๒ เดือนอาจจะมีการไปดูงานต่างประเทศ แล้วก็ทำกิจกรรมในพื้นที่เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม แล้วก็รู้กันโดยทั่วไปว่าหลังจากประชุม ๔ เดือนแล้วพัก ๒ เดือน แต่ถ้าจะเสนออย่างนี้ผมคิดว่าประชุม ๔ พัก ๕๑ ประชุม ๔ พัก ๗๑ ผมหารือ นะครับ ถ้าฝ่ายรัฐบาลจะได้ยืดแนวเดิมผมคิดว่าน่าจะเหมาะสมนะครับ คือ ประชุม ๔ พัก ๒ ให้เป็นระบบ พวกเราจะได้เตรียมงานสำหรับสภา เตรียมงานสำหรับ พื้นที่ได้ ขอความกรุณาที่จะหารือไปยังฝ่ายรัฐบาลครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านประธานครับตามที่มีผู้เสนอและผู้ขอหารือในการกำหนดการประชุมสมัยนิติบัญญัติครั้งแรก ก็เนื่องจากว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ ๑ ปี มีการประชุม ๒ สมัยประชุม สมัยประชุมแรกเรียกว่า สมัยประชุมสามัญ ซึ่งกำหนดไว้แล้วคือในวันที่ ๔ มีนาคมของทุกปี และในการประชุมแต่ละสมัยให้กำหนด ๑๒๐ วัน ซึ่งสมัยแรกนี้จะไป

สิ้นสุดวันสุดท้ายในวันที่ ๑ กรกฎาคม ปี ๒๕๔๘ ท่านประธานครับในคราวที่แล้วบังเอิญว่าเราประชุมครั้งแรกในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ก็นับไป ๑๒๐ วัน ก็จะประมาณ ๔ เดือน เราก็มีโอกาสพัก ๖๑ วัน แล้วเปิดครั้งที่ ๒ ในคราวที่แล้วก็ประมาณต้นเดือนมิถุนายนของทุกปี ก็จะเป็นอันว่าเราประชุม ๔ เดือน พัก ๒ เดือน ประชุม ๔ เดือน พัก ๒ เดือน แต่คราวนี้เวลาจะไม่ตรงกัน เนื่องจากว่าเรามีการเลือกตั้งแล้วก็มีการประชุมล่าช้ากว่าเดิม ๑ เดือน คราวนี้เราประชุมวันที่ ๔ มีนาคม ถ้าใช้หลักเกณฑ์เดิมเราก็จะไปปิดสมัยประชุมในวันที่ ๑ กันยายนของปีนี้ แล้วก็ไปปิดสมัยวันที่ ๒๙ ธันวาคม ผลที่จะตามมาในช่วงปีใหม่สิ้นปี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะท่านที่เป็น ส.ส. เขต จะต้องมามีกิจกรรมที่จะต้องร่วมกับพี่น้องประชาชนที่เป็นตัวแทนมา ซึ่งช่วงระยะเวลานั้นนอกจากงานรัฐพิธีแล้วงานต่าง ๆ ซึ่งท่าน ส.ส. เขตจะต้องรับผิดชอบจะต้องมีภาระมากมายในช่วงสิ้นปี แล้วโดยประเพณีปฏิบัติเดือนธันวาคม ส.ส. หรือสภาทุกสภาจะไม่ค่อยมีการประชุมกัน ก็ถือว่าเป็นช่วงที่จะต้องเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชนและร่วมรัฐพิธีต่าง ๆ กระทบเห็นว่าที่มีท่าน ส.ส. ขออภัยนาม ท่านสามารถกำหนดให้เลื่อนวันประชุมเร็วขึ้น ก็สรุปว่าในสมัยประชุมแรกเราจะพัก ๕๐ วัน ระยะเวลาขึ้นมาอีกประมาณ ๑๐ กว่าวัน ในสมัยประชุมที่ ๒ ซึ่งถือว่าเป็นเทอมใหญ่เราพักการประชุม ๗๔ วัน ผมก็เชื่อว่าการกำหนดการที่มีการเสนอใหม่นี้ น่าจะชอบด้วยเหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งครับท่านประธานถ้าเรากำหนดเช่นนี้ต่อไปนี้ การพิจารณางบประมาณเราไม่ต้องขอสมัยวิสามัญ สามารถใช้สมัยสามัญทั้ง ๒ สมัย สมัยแรกพิจารณากฎหมายทั่วไป และสมัยที่ ๒ เราสามารถพิจารณากฎหมายงบประมาณในเดือนมิถุนายนก็อยู่สมัยสามัญนิติบัญญัติได้เลย แล้วพอกฎหมายจะใช้บังคับก็พิจารณาอีกครั้งหนึ่งประมาณต้นเดือนกันยายน ก็เป็นสมัยสามัญนิติบัญญัติเช่นเดียวกัน ก็จะเป็นประโยชน์กับประชาชน เป็นประโยชน์กับ ส.ส. และเป็นประโยชน์ต่อคณะรัฐมนตรีในการบริหารราชการแผ่นดิน กระทบเห็นว่าที่เสนอใหม่นี้ชอบแล้วครับท่านประธาน

นายโกศล พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านโสภณครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย ขณะนี้เรามีญาติเพียงญาติเดียวที่ท่านสามารถเป็นผู้เสนอ อีกท่านหนึ่งเป็นหารือ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเดียวที่จะพิจารณากัน ขอท่านประธานยุติการอภิปรายแล้วก็ขอมติได้ครับ

๒๗

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ตกลง ผู้เสนอญัตติยังยืนยัน นะครับว่าขอเริ่มต้น วันที่ ๒๒ สิงหาคม สำหรับสมัยสามัญนิติบัญญัติ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเสนอญัตติเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามญัตติที่เสนอ ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๘ นาฬิกา

๖๘

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

รายชื่อผู้จดยางงานการประชุม

๑. นางสาวศิริพร ดีภาพ	๒. นางสาวนงพร โชติกะนาวิน
๓. นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล	๔. นางวีณา เหล็กเพชร
๕. นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโคกนพวงศ์	๖. นางสาวประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา
๗. นางสาวจงถนอม พลัดเสนา	๘. นางสาวพุทธชาติ พรรณพราว
๙. นางวีรพร นุชบางเคียน	๑๐. นางสาวนำพร ไวยพัฒน์
๑๑. นางจิรภา เตียวสกุล	๑๒. นางสาวธัญญา สายบุตร
๑๓. นางสันทนา ทรัพย์พูนผล	๑๔. นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร